

ระเบียบและกติกามาตรฐาน
สำหรับการแข่งขันกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๖๘

จัดทำโดย สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย
ว่าด้วยระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย
พ.ศ. ๒๕๖๘

เพื่อให้การแข่งขันกีฬามวยและการแข่งขันกีฬาอื่นที่มีลักษณะของกีฬามวยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ถูกต้องตามจารีตประเพณีและมีมาตรฐานเดียวกัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ (๕) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการกีฬามวยจึงออกระเบียบว่าด้วยกติกาสำหรับการแข่งขันกีฬามวยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย พ.ศ. ๒๕๔๕ และ ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวย ว่าด้วยระเบียบและกติกามาตรฐานสำหรับการแข่งขันกีฬามวย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ประธานผู้ตัดสิน”	หมายความว่า	ประธานของคณะผู้ตัดสินในการแข่งขัน
“ผู้ชี้ขาด”	หมายความว่า	ผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่ห้ามมวยบนเวที
“ผู้ให้คะแนน”	หมายความว่า	ผู้ตัดสินที่ทำหน้าที่ให้คะแนนนักมวย
“ผู้ประกาศ”	หมายความว่า	ผู้ทำหน้าที่ประกาศในสนามมวย
“ผู้รักษาเวลา”	หมายความว่า	ผู้ทำหน้าที่รักษาเวลาในการแข่งขัน
“แพทย์สนาม”	หมายความว่า	แพทย์ประจำสนามที่ทำหน้าที่ในการแข่งขัน
“พี่เลี้ยง”	หมายความว่า	ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือนักมวยในระหว่างพักยกแข่งขัน

ข้อ ๕ ระเบียบนี้ประกอบด้วย

ภาค ๑ กีฬามวยไทย

หมวด ๑ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทย

หมวด ๒ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง

หมวด ๓ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

ภาค ๒ กีฬามวยสากล

หมวด ๑ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากล

หมวด ๒ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยหญิง

หมวด ๓ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

ภาค ๓ กีฬามวยที่รับรองโดยองค์กรกีฬามวย

หมวด ๑ การแข่งขันกีฬามวยสมัครเล่น

หมวด ๒ การแข่งขันกีฬามวยอาชีพ

ภาค ๔ กีฬามวยอื่น ๆ

ข้อ ๖ นายสนามมวย ผู้จัดรายการแข่งขันมวย ผู้ได้รับอนุญาตจัดรายการแข่งขันมวยเฉพาะคราว ผู้จัดรายการแข่งขันมวยที่ไม่ต้องขออนุญาตหรือการแข่งขันอื่นที่มีลักษณะของการแข่งขันกีฬามวย ต้องดำเนินการจัดการแข่งขันให้เป็นไปตามระเบียบและกติกาสำหรับการแข่งขันตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๗ ให้นายทะเบียนเป็นผู้รักษาการ ตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายสรวงศ์ เทียนทอง)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ประธานกรรมการกีฬามวย

ภาค ๑ กีฬามวยไทย

หมวด ๑ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทย

ข้อ ๑ เวที สังเวียน

ในการแข่งขันทั่ว ๆ ไป เวที สังเวียนใช้ในการแข่งขันกำหนด ดังต่อไปนี้

๑.๑ เวที คือสถานที่ที่ประกอบขึ้นเพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬามวย โดยต้องสร้างให้แข็งแรงปลอดภัย ได้ระดับ ปราศจากสิ่งกีดขวางใด ๆ และพื้นเวทีต้องยื่นออกไปนอกเชือกกั้นอย่างน้อย ๙๐ เซนติเมตร

๑.๒ พื้นเวทีต้องอยู่สูงจากพื้นที่ตั้งไม่ต่ำกว่า ๑.๒๐ เมตร และไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร โดยตั้งเสาที่มุมทั้ง ๔ ด้านมีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐-๑๒.๕ เซนติเมตร และสูงขึ้นจากพื้นที่ตั้งไม่เกิน ๒.๘๕ เมตร พื้นเวทีต้องปูด้วยวัสดุที่มีความนุ่ม เช่น ยาง ผ้าอ่อน ฟองน้ำ หรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีความหนา ระหว่าง ๒.๕๐ เซนติเมตร ถึง ๓.๗๕ เซนติเมตร ปูทับด้วยผ้าใบให้ตึงเรียบและมิดชิดคลุมพื้นเวทีทั้งหมด

๑.๓ ในการติดตั้งเวทีต้องให้มุมน้ำเงินอยู่ตรงข้ามกับมุมแดงส่วนอีกสองมุมเป็นมุมกลาง

๑.๔ เชือกกั้นเวทีมี ๔ เส้น หุ้มด้วยวัสดุที่อ่อนนุ่มและเรียบ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ๓ - ๕ เซนติเมตร ขึงตึงกับเสาทั้งสี่ของเวที เชือกแต่ละเส้นสูงจากพื้นเวทีขึ้นไปถึงด้านบนของเชือก เส้นล่างสูง ๔๕ เซนติเมตร เส้นที่ ๒ สูงเท่ากับ ๘๐ เซนติเมตร เส้นที่ ๓ สูงเท่ากับ ๑.๑๕ เมตร และเชือกเส้นบนสุดสูงเท่ากับ ๑.๕๐ เมตร ตามลำดับ เชือกทั้งสี่เส้นของแต่ละด้านต้องผูกยึดกันด้วยผ้าเหนียว ๒ ชิ้น มีขนาดกว้าง ๓ - ๔ เซนติเมตร มีระยะห่างเท่า ๆ กัน ผ้าที่ผูกนั้นต้องยึดแน่น มุมทั้งสี่ต้องหุ้มนวมหรือวัสดุอื่นให้เรียบร้อย สามารถป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักมวย ต้องมีบันไดที่มุมแดง และมุมน้ำเงินเพื่อให้นักมวย พี่เลี้ยง ขึ้นไปปฏิบัติหน้าที่ และควรมีบันไดกลางสำหรับผู้ชี้ขาดและแพทย์สนาม

๑.๕ สังเวียน คือ พื้นที่ส่วนหนึ่งของเวทีเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส โดยวัดจากภายในเชือกกั้น ขนาดเล็กมีความยาวด้านละ ๖.๐๐ เมตร ขนาดใหญ่ มีความยาวด้านละ ๖.๕๐ เมตร

ข้อ ๒ อุปกรณ์เวทีที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขัน

๒.๑ ที่นั่งสำหรับนักมวย ๒ ที่

๒.๒ อุปกรณ์ถูพื้นสำหรับทำความสะอาดเวที และที่เช็ดเท้า

๒.๓ น้ำสำหรับดื่ม และขวดน้ำชนิดพ่นฝอย

๒.๔ ผ้าเช็ดตัว ๒ ผืน

๒.๕ น้ำ ๒ ถัง พร้อมถาดรองสำหรับให้น้ำนักมวยระหว่างพักยก

๒.๖ โต๊ะและเก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่

๒.๗ ระฆัง ๑ ใบ

๒.๘ นาฬิกาจับเวลาชนิดกดหยุดได้จำนวน ๒ เรือน

๒.๙ ใบบันทึกคะแนน

๒.๑๐ กล่องใส่กุญแจสำหรับเก็บใบบันทึกคะแนน

๒.๑๑ ป้ายบอก ยก - เวลา - คู่ ๑ ชุด

๒.๑๒ นวม ๒ คู่

๒.๑๓ กางเกงนักมวยสีแดง และสีน้ำเงิน อย่างละ ๑ ตัว

๒.๑๔ กระจับหรือเครื่องป้องกันอวัยวะเพศ ๒ อัน

๒.๑๕ ฉากบังตา ๒ อัน สำหรับใช้ในกรณีที่นักมวยมีปัญหาเกี่ยวกับกระจับหรือเครื่องป้องกันอวัยวะเพศหลุดหรือเครื่องแต่งกายไม่เรียบร้อย

๒.๑๖ เปลหามผู้บาดเจ็บ ๑ ชุด

๒.๑๗ กรรไกรปลายมน ๑ เล่ม

๒.๑๘ อุปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน เช่น เครื่องขยายเสียงพร้อมไมโครโฟน เป็นต้น

ข้อ ๓ นวม

๓.๑ นวมที่ใช้ในการแข่งขันโดยส่วนที่เป็นหนังของนวมต้องหนักไม่เกินครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งหมดและส่วนของไส้นวมต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งหมดไส้นวมต้องไม่ถูกกระทำให้เปลี่ยนรูปหรือถูกบดขยี้ให้กระจายไปจากรูปเดิม

๓.๒ ในการแข่งขัน นักมวยต้องใช้นวมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งนายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดไว้เท่านั้น

๓.๓ ขนาดของนวมที่ใช้ในการแข่งขันกำหนดดังนี้

๓.๓.๑ นักมวยตั้งแต่รุ่นมินิมั่มเวทถึงรุ่นเฟเธอร์เวท ต้องใช้นวมขนาด ๖ ออนซ์ (๑๗๒ กรัม)

๓.๓.๒ นักมวยตั้งแต่รุ่นซูปเปอร์เฟเธอร์เวท ถึงรุ่นเวลเตอร์เวทต้องใช้นวมขนาด ๘ ออนซ์ (๒๒๗ กรัม)

๓.๓.๓ นักมวยตั้งแต่รุ่นซูปเปอร์เวลเตอร์ถึงรุ่นซุปเปอร์มิดเดิลเวทต้องใช้นวมขนาด ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม)

๓.๓.๔ นักมวยตั้งแต่รุ่นไลท์เฮฟวีเวทขึ้นไปต้องใช้นวมขนาด ๑๒ ออนซ์ (๓๔๐ กรัม)

๓.๔ การผูกเชือกนวม ให้ขมวดปมเชือกไว้ด้านหลังของข้อมือ และพันผ้าเทปกาวรอบข้อมือปิดทับปมเชือก การสวมนวมต้องได้รับการตรวจและประทับตราจากเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสนามมวย ซึ่งจะต้องดูแลควบคุมให้นักมวยปฏิบัติถูกต้องตามระเบียบกติกา

ข้อ ๔ ผ้าพันมือ

๔.๑ ในการแข่งขันนักมวยต้องพันมือด้วยผ้าพันมืออย่างอ่อนยาวข้างละไม่เกิน ๖ เมตร กว้างไม่เกิน ๕ เซนติเมตร

๔.๒ ในการแข่งขันนักมวยไม่ให้ใช้พลาสเตอร์ หรือแถบกาวยางยาวมาพันข้อมือหรือสันหมัดโดยเด็ดขาด

๔.๓ ในระหว่างการพันมือให้มีผู้แทนนักมวยฝ่ายละ ๑ คน มาสังเกตการณ์พันมือของคู่แข่งขันได้

๔.๔ การพันมือต้องได้รับการตรวจและประทับตราจากเจ้าหน้าที่เพื่อรับรองว่าเป็นไปตามข้อกำหนดแล้วจึงให้สวมนวมได้

ข้อ ๕ เครื่องแต่งกาย

๕.๑ การแต่งกายของนักมวย

๕.๑.๑ สวมกางเกงขาสั้นเพียงครึ่งโคนเข่าให้เรียบร้อย ไม่สวมเสื้อ และรองเท้า นักมวยมุมแดงใช้กางเกงสีแดง สีชมพู สีเลือดหมู นักมวยมุมน้ำเงินใช้กางเกง สีน้ำเงิน สีกรมท่า สีฟ้า โดยมีโทนสีตามมุมที่กำหนดไม่น้อยกว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์

๕.๑.๒ ต้องสวมกระจับหรือเครื่องป้องกันที่ทำขึ้นจากวัสดุแข็งแรงคลุมอวัยวะเพศ สามารถป้องกันอันตรายจากอาวุธมวยไทย โดยผูกปมเชือกไว้ด้านหลังด้วยเงื่อนตาย เก็บปลายเชือกส่วนที่เหลือให้เรียบร้อย ทั้งนี้ กระจับต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

๕.๑.๓ ไม่ไว้ผมยาวรุงรัง และไว้เครา อนุญาตให้ไว้หนวดได้แต่ต้องยาวไม่เกินริมฝีปาก

๕.๑.๔ เล็บมือและเล็บเท้า ต้องตัดให้เรียบและสั้น

๕.๑.๕ ต้องสวมมงคลเฉพาะเวลาไหว้ครูก่อนการแข่งขัน ส่วนระหว่างการแข่งขันอนุญาตให้ผูกผ้าประเจียด (ชายผ้าประเจียดยาวไม่เกิน ๓ นิ้ว) เครื่องราง หรือตะกรุดที่โคนแขน แต่ต้องหุ้มผ้าให้เรียบร้อยเพื่อป้องกันอันตราย

๕.๑.๖ ให้ใช้สนับรัดข้อเท้าได้ข้างละ ๑ อัน ห้ามเลื่อนขึ้นไปเป็นสนับแข้ง พับหรือม้วนลงมา ห้ามใช้ผ้ารัดขาและข้อเท้า

๕.๑.๗ ไม่ให้ใช้เข็มขัดหรือเครื่องประดับที่เป็นวัสดุที่ทำให้เกิดอันตราย

๕.๑.๘ ห้ามใช้น้ำมันวาสลิน น้ำมันร้อน ไขสมุนไพร หรือสิ่งอื่นทาร่างกายและนวมในขณะแข่งขัน

๕.๑.๙ นักมวยต้องใส่ฟันยาง (สนับฟัน)

๕.๒ การละเมิดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย

๕.๒.๑ เครื่องแต่งกายอื่น ๆ ที่ไม่ขัดกับขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดี และไม่ได้ระบุไว้ใน ข้อ ๕.๑ ต้องเอาออกหลังจากไหว้ครูเสร็จ ก่อนเริ่มการแข่งขัน

๕.๒.๒ ในกรณีที่นักมวยแต่งกายไม่สะอาด หรือไม่ถูกต้อง ให้ผู้ชี้ขาดมีอำนาจสั่งแก้ไข

ข้อ ๖ การจำแนกรุ่นและการชั่งน้ำหนักตัว

๖.๑ การจำแนกรุ่น และกำหนดน้ำหนักตัวที่ใช้ในการแข่งขัน

๖.๑.๑ รุ่นมินิมั่มเวท น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๓๕ กก.) และไม่เกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๖๒ กก.)

๖.๑.๒ รุ่นไลท์ฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๖๒ กก.) และไม่เกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘ กก.)

๖.๑.๓ รุ่นฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘ กก.) และไม่เกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๗๙ กก.)

๖.๑.๔ รุ่นซุปเปอร์ฟลายเวท น้ำเหนักตัวต้องเกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๗๙ กก.) และไม่เกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๕ กก.)

๖.๑.๕ รุ่นแบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๕ กก.) และไม่เกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๑ กก.)

๖.๑.๖ รุ่นซุปเปอร์แบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๑ กก.) และไม่เกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓ กก.)

๖.๑.๗ รุ่นเฟเธอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓ กก.) และไม่เกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๔ กก.)

๖.๑.๘ รุ่นซุปเปอร์เฟเธอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๔ กก.) และไม่เกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖ กก.)

๖.๑.๙ รุ่นไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖ กก.) และไม่เกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๒ กก.)

๖.๑.๑๐ รุ่นซุปเปอร์ไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๒ กก.) และไม่เกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๔๙ กก.)

๖.๑.๑๑ รุ่นเวลเตอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๔๙ กก.) และไม่เกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗ กก.)

๖.๑.๑๒ รุ่นซุปเปอร์เวลเตอร์เวล น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗ กก.) และไม่เกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๔ กก.)

๖.๑.๑๓ รุ่นมิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๔ กก.) และไม่เกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๒.๕๖ กก.)

๖.๑.๑๔ รุ่นซุปเปอร์มิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๒.๕๖ กก.) และไม่เกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๑๙ กก.)

๖.๑.๑๕ รุ่นไลท์เฮฟวี่เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๑๙ กก.) และไม่เกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗ กก.)

๖.๑.๑๖ รุ่นครุยเซอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗ กก.) และไม่เกิน ๑๙๐ ปอนด์ (๘๖.๑๘ กก.)

๖.๑.๑๗ รุ่นเฮฟวี่เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๙๐ ปอนด์ขึ้นไป (๘๖.๑๗ กก. ขึ้นไป)

๖.๒ การชั่งน้ำหนักตัว

๖.๒.๑ นักมวยต้องชั่งน้ำหนักตัวก่อนการแข่งขัน ๑ วัน ไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๓๐ ชั่วโมง โดยสวมเครื่องแต่งกายที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก นายสนามมวยอาจเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้หากมีเหตุผลที่เหมาะสม กรณีผู้จัดรายการแข่งขันมวยเฉพาะคราวต้องการเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาดังกล่าวต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนก่อน

๖.๒.๒ ก่อนชั่งน้ำหนักตัว นักมวยต้องได้รับการตรวจจากแพทย์และได้รับการรับรองว่ามีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์

๖.๒.๓ ให้หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการหรือผู้แทนของนักมวยทั้งสองฝ่ายสังเกตการณ์ การชั่งน้ำหนักตัว และนำนักมวยไปตรวจร่างกายก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๖.๓ ข้อกำหนดในการชั่งน้ำหนักตัว

๖.๓.๑ นักมวยต้องมีน้ำหนักตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์ขึ้นไป

๖.๓.๒ นักมวยคู่แข่งขันไม่ว่าการแข่งขันทั่ว ๆ ไป หรือการแข่งขันชิงแชมป์เปี้ยนจะแข่งขันกันได้ต้องมีน้ำหนักตัวต่างกันไม่เกิน ๕ ปอนด์ ยกเว้น รุ่นเฮฟวี่เวท

๖.๓.๓ นักมวยจะต้องมีเวลาพักหลังจากผ่านการชั่งน้ำหนักตัวไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง จึงจะทำการแข่งขันได้

ข้อ ๗ การไหว้ครูและจำนวนยก

๗.๑ การไหว้ครู ก่อนเริ่มการแข่งขันนักมวยต้องไหว้ครูร่ายรำบนพื้นสังเวียนตามศิลปะประเพณีที่ดีงามทุกคน โดยมีปี่ชวา กลองแขก ตัวผู้ ตัวเมีย และฉิ่งจับจังหวะ หรือเครื่องดนตรีท้องถิ่นไทย เมื่อนักมวยไหว้ครูเสร็จแล้ว จึงให้เริ่มการแข่งขัน

๗.๒ จำนวนยกที่เป็นมาตรฐานมวยไทย กำหนดให้แข่งขัน ๕ ยก หรือ ๓ ยก ยกละ ๓ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือนอย่างเป็นทางการ ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อย หรือด้วยเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาแข่งขันของแต่ละยก

ข้อ ๘ คุณสมบัติของนักมวย

นักมวยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปดังนี้

๘.๑ อายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี บริบูรณ์

๘.๒ น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์

๘.๓ ไม่เป็นโรคที่ต้องห้ามตามที่ระบุไว้ในคู่มือแพทย์ หรือโรคติดต่อ ที่รัฐบาลประกาศเป็นภาวะฉุกเฉิน

ข้อ ๙ พี่เลี้ยง

ในการแข่งขันทั่ว ๆ ไปนักมวยแต่ละฝ่ายให้มีพี่เลี้ยงได้ ๒ คน และต้องแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบก่อนการแข่งขันเริ่มขึ้น ว่าพี่เลี้ยงคนใดเป็นหัวหน้าพี่เลี้ยง เว้นแต่ในกรณีการแข่งขันเพื่อชิงแชมป์เปี้ยนให้มีพี่เลี้ยงได้ฝ่ายละ ๓ คน และระหว่างพักยกให้พี่เลี้ยงเข้าไปในสังเวียนได้ ๒ คน

หน้าที่พี่เลี้ยง

๙.๑ พี่เลี้ยงจะแนะนำช่วยเหลือ หรือ ส่งเสริมนักมวยในระหว่างการแข่งขันไม่ได้ พี่เลี้ยงที่กระทำผิดกติกาให้ผู้ชี้ขาดตักเตือน หรือสั่งให้ออกจากหน้าที่

๙.๒ ในระหว่างการแข่งขันพี่เลี้ยงจะต้องอยู่ ณ สถานที่ที่เจ้าหน้าที่สนามมวย หรือ เจ้าหน้าที่เวทีกำหนดไว้ ก่อนเริ่มการแข่งขันในแต่ละยกให้พี่เลี้ยงนำผ้าเช็ดตัวขวดน้ำ และอุปกรณ์อื่น ๆ ออกไปจากขอบเวที

๙.๓ ระหว่างพักยก พี่เลี้ยงต้องตรวจดูเครื่องแต่งกายของนักมวยให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมแข่งขัน ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น พี่เลี้ยงจะต้องแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบเพื่อแก้ไขโดยด่วน

๙.๔ พี่เลี้ยงต้องไม่ทำให้พื้นเวทีเปียกและต้องเช็ดตัวนักมวยให้แห้งก่อนออกไปทำการแข่งขันในแต่ละยก

๙.๕ ห้ามพี่เลี้ยงใช้วาจาไม่สุภาพหรือทำร้ายนักมวย ระหว่างการแข่งขันและภายหลังการแข่งขัน

๙.๖ พี่เลี้ยงต้องสวมเสื้อแสดงสัญลักษณ์ค่ายมวยของตน และสัญลักษณ์นั้นต้องมีรูปแบบที่สุภาพเรียบร้อย

๙.๗ พี่เลี้ยงอาจจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ และเวชภัณฑ์ส่วนตัวไว้ที่มุมได้ดังนี้

๙.๗.๑ น้ำ

๙.๗.๒ น้ำแข็ง

๙.๗.๓ ผ้าเช็ดตัว

๙.๗.๔ แอดรีนาลีน ๑/๑๐๐๐ หรือสารอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากแพทย์สนาม

๙.๗.๕ ผ้าก๊อซปิดแผล

๙.๗.๖ ไม้ปุ่มสำลี

๙.๗.๗ กรรไกรปลายมน

๙.๗.๘ เทปปิดแผล

๙.๗.๙ สำลีแผ่น หรือผ้าปิดแผลแบบนุ่ม

๙.๘ หัวหน้าพี่เลี้ยงจะยอมแพ้แทนนักมวยได้ โดยการขึ้นไปบนเวทีและแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบเท่านั้น ห้ามไม่ให้โยนฟองน้ำ หรือผ้าเช็ดตัว เข้าไปในสังเวียน

ข้อ ๑๐ ผู้ชี้ขาด

ผู้ชี้ขาดต้องแต่งกายด้วยกางเกงยาวสีน้ำเงินหรือสีดำ เสื้อเชิ้ต หรือเสื้อยืดสีน้ำเงินหรือสีที่สุภาพติดเครื่องหมายของคณะกรรมการกีฬามวยที่อกเสื้อด้านขวา และติดเครื่องหมายของสนามมวยต้นสังกัดที่อกเสื้อด้านซ้ายได้ สวมรองเท้าหุ้มข้อสีดำชนิดเบาพื้นเรียบและไม่มีส้น ไม่สวมแว่นตาหรือเครื่องประดับที่เป็นโลหะ เล็บมือตัดเรียบสั้น ไม่ไว้ผมยาวรุงรัง และไว้เครา ไว้หนวดได้แต่ต้องไม่ยาวเกินริมฝีปาก ให้ผู้ชี้ขาดใส่ถุงมือยางในการปฏิบัติหน้าที่

๑๐.๑ หน้าที่ผู้ชี้ขาด

๑๐.๑.๑ ระมัดระวังดูแล และป้องกันนักมวยที่อ่อนแอกว่าไม่ให้ได้รับความบอบช้ำเกินควรโดยไม่จำเป็น

๑๐.๑.๒ รักษากติกาและความเป็นธรรมอย่างเคร่งครัด

๑๐.๑.๓ ควบคุมการแข่งขันอย่างใกล้ชิดทุกระยะ

๑๐.๑.๔ ตรวจนวม เครื่องแต่งกาย และฟันยางของนักมวย

๑๐.๑.๕ ต้องใช้คำสั่ง ๓ คำ คือ

"หยุด" ให้นักมวยหยุดการแข่งขัน

"แยก" เมื่อสั่งให้นักมวยแยกออกจากกัน

"ชก" เมื่อสั่งให้นักมวยแข่งขัน

๑๐.๑.๖ ต้องแสดงสัญญาณที่ถูกต้องเพื่อให้นักมวยที่ทำผิดกติกาทราบถึงความผิด

๑๐.๑.๗ เมื่อมีการทำผิดกติกาจนผู้ชี้ขาดปรับนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายแพ้ หรือยุติการแข่งขัน หลังจากประกาศให้ผู้ชมทราบแล้วจะต้องแจ้งเหตุผลให้ประธานผู้ตัดสินทราบ

๑๐.๑.๘ ไม่ปล่อยให้นักมวยที่ทำผิดกติกาเป็นฝ่ายได้เปรียบ

๑๐.๑.๙ ต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ให้คุณให้โทษ แก่นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๑๐.๑.๑๐ เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละยก ผู้ชี้ขาดต้องรวบรวมใบให้คะแนนของผู้ให้คะแนนทั้ง ๓ คน นำไปมอบให้ประธานผู้ตัดสินบันทึกผลในใบรวมคะแนน โดยเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันยกสุดท้ายให้ประธานผู้ตัดสินประกาศผลการแข่งขันและแสดงผลคะแนนในแต่ละยกของผู้ให้คะแนน

๑๐.๑.๑๑ ไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือให้สัมภาษณ์ถึงผลการแข่งขันที่ยังไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้ว เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากประธานผู้ตัดสิน

๑๐.๒ อำนาจผู้ชี้ขาด

๑๐.๒.๑ ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่านักมวยฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมาก หรือกระทำอยู่ฝ่ายเดียว

๑๐.๒.๒ ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่านักมวยบาดเจ็บจนไม่สามารถจะทำการแข่งขันต่อไปได้

๑๐.๒.๓ หยุดการแข่งขันเมื่อเห็นว่านักมวยบาดเจ็บ ผู้ชี้ขาดอาจจะหารือแพทย์สนามก็ได้ เมื่อหารือแล้วผู้ชี้ขาดต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ

๑๐.๒.๔ ยุติการแข่งขันเมื่อเห็นว่านักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่าย ไม่พยายามออกอาวุธหรือไม่ชกอย่างจริงจัง ในกรณีนี้ให้นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายออกจากการแข่งขันโดยไม่มีการแข่งขัน หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๕ หยุดการนับเมื่อคู่ชกไม่ยอมไปยังมุมกลางที่ไกลที่สุด หรือออกมาจากมุมก่อนนับครบตามกำหนด

๑๐.๒.๖ หยุดการแข่งขัน เพื่อเตือน ตัดคะแนนนักมวยที่ทำผิดกติกา หรือด้วยเหตุอื่นเพื่อความยุติธรรม หรือเพื่อให้ปฏิบัติตามกติกา

๑๐.๒.๗ สั่งให้นักมวยที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือทำร้าย หรือก้าวร้าวผู้ชี้ขาดปรับให้แพ้ หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๘ สั่งปรับให้นักมวยที่ทำผิดกติกา อย่างร้ายแรงเป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสินหลังจากการเตือนหรือตัดคะแนนหรือแม้ยังไม่ได้ทำการเตือน หรือตัดคะแนนมาก่อนก็ได้

๑๐.๒.๙ การตัดคะแนนผู้ทำผิดกติกา ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยหยุดการแข่งขันแล้วจึงตัดคะแนนผู้ทำผิดกติกาอย่างชัดเจน เพื่อให้นักมวยเข้าใจสาเหตุของการตัดคะแนนนั้น ผู้ชี้ขาดต้องให้สัญญาณมือและชี้ตัวนักมวย ให้ผู้ให้คะแนนทุกคนทราบว่าได้มีการตัดคะแนน กรณีที่นักมวยถูกตัดคะแนน ๒ ครั้ง และยังกระทำผิดกติกาซ้ำอีกในกรณีเดียวกัน หรือกระทำผิดกติกา กรณีอื่น ๆ ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยที่ถูกตัดคะแนน ถูกปรับให้เป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสิน หากเป็นการทำผิดกติกาที่ร้ายแรงผู้ชี้ขาดอาจปรับนักมวยผู้นั้นเป็นฝ่ายแพ้หรือไม่มีการตัดสินโดยไม่เคยถูกตัดคะแนนมาก่อน

๑๐.๒.๑๐ การเตือนผู้ชี้ขาดอาจเตือนนักมวย การเตือนเป็นการให้นักมวยระมัดระวังหรือป้องกันไม่ให้กระทำในสิ่งที่เป็นการกระทำผิดกติกา

๑๐.๒.๑๑ การนับนักมวยที่ออกนอกสังเวียน

๑๐.๒.๑๑.๑ เมื่อนักมวย ฝ่ายหนึ่ง ถูกคู่แข่งขันกระทำด้วยอาวุธเป็นผลให้ออกนอกสังเวียนให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ พร้อมกับสั่งให้คู่แข่งขันเข้าไปอยู่มุมกลางที่ไกลที่สุด

๑๐.๒.๑๑.๒ การนับนักมวยตกเวทีให้ผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบ

๑๐.๒.๑๑.๒.๑ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบ ถ้านักมวยกลับเข้ามาภายในสังเวียนด้วยตนเองก่อนการนับถึงยี่สิบ ให้ทำการแข่งขันต่อไปและไม่เสียคะแนน

๑๐.๒.๑๑.๒.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตกจากเวที ถ้าถูกขัดขวางและหน่วงเหนี่ยวจากบุคคลใด ๆ ไม่ให้ขึ้นเวที ให้ผู้ชี้ขาดหยุดนับ และตักเตือนให้ชัดเจนแล้วจึงนับต่อไป ถ้าผู้ขัดขวางไม่เชื่อฟัง ให้หยุดการแข่งขันแล้วแจ้งประธานผู้ตัดสิน

๑๐.๒.๑๑.๒.๓ เมื่อนักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ หากนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพยายามหน่วงเหนียวให้หยุดการนับและตักเตือนให้ชัดเจน แล้วจึงเริ่มนับต่อถ้านักมวยผู้หน่วงเหนี่ยว ไม่เชื่อฟัง ให้ปรับนักมวยผู้นั้นเป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๑๑.๒.๔ ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับเมื่อนักมวย ฝ่ายใดกลับเข้ามาภายในสังเวียนก่อนการนับถึงยี่สิบสิ้นสุดลง ให้นักมวยฝ่ายนั้นเป็นผู้ชนะ แต่ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายไม่กลับเข้ามาภายในสังเวียนเมื่อการนับถึงยี่สิบสิ้นสุดลงให้ตัดสินเป็นเสมอกัน

๑๐.๒.๑๒ ตีความในกติกาที่ใช้บังคับตามข้อเท็จจริง หรือตัดสิน หรือปฏิบัติในเรื่องที่ไม่มีบัญญัติไว้ในกติกา

ข้อ ๑๑ ผู้ให้คะแนน

ผู้ให้คะแนนต้องแต่งกายเช่นเดียวกับผู้ชี้ขาด อนุญาตให้สวมแว่นสายตาขณะปฏิบัติหน้าที่ให้คะแนน ได้ผู้ให้คะแนนมี ๓ คน แต่ละคนต้องนั่งอยู่คนละด้านของเวทีและมีระยะห่างจากผู้ชมในระหว่างการแข่งขัน ผู้ให้คะแนนต้องไม่พูดกับนักมวยหรือผู้อื่นใด ถ้าจำเป็นให้พูดกับผู้ชี้ขาดได้ในเวลาหยุดพักระหว่างยก เพื่อแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น เช่น พี่เลี้ยงปฏิบัติผิดมารยาท เชือกหย่อน เป็นต้น

หน้าที่ผู้ให้คะแนน

๑๑.๑ ผู้ให้คะแนนต้องให้คะแนนโดยอิสระ และเป็นไปตามกติกา บันทึกคะแนนนักมวยทั้งคู่ลงในใบบันทึกคะแนนทันทีที่สิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละยก พร้อมลงลายมือชื่อ และส่งใบให้คะแนนกับผู้ชี้ขาด

๑๑.๒ ผู้ให้คะแนนจะไม่ลุกจากที่นั่งจนกว่าผู้ชี้ขาดตัดสินผลการแข่งขันแล้ว

๑๑.๓ ผู้ให้คะแนนจะต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือให้สัมภาษณ์ถึงผลการแข่งที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วก็ตาม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากประธานผู้ตัดสิน

ข้อ ๑๒ ประธานผู้ตัดสิน

๑๒.๑ หน้าที่ของประธานผู้ตัดสิน

๑๒.๑.๑ จัดผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน ให้ปฏิบัติหน้าที่ในรายการแข่งขัน

๑๒.๑.๒ ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกา

๑๒.๑.๓ พิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน หากผู้ชี้ขาดหรือผู้ให้คะแนนคนใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่มีประสิทธิภาพ ต้องรายงานให้นายสนามมวยทราบ

๑๒.๑.๔ แก้ปัญหาอันเกิดจากการแข่งขัน และรายงานให้นายสนามมวยทราบ

๑๒.๑.๕ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ชี้ขาด และผู้ให้คะแนนในเรื่องที่ต้องตัดสินใจ

๑๒.๑.๖ ประธานผู้ตัดสินต้องรวบรวมและสรุปผลคะแนนทุกยกและประกาศผลการแข่งขันเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันยกสุดท้ายและแสดงผลคะแนนในแต่ละยกของผู้ให้คะแนน

๑๒.๑.๗ แจ้งนายสนามมวยเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการการกีฬามวยพิจารณาโทษ กรณีที่นักมวยกระทำความผิดอย่างร้ายแรง ขัดต่อจรรยาบรรณและความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

๑๒.๑.๘ กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติ จนผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานผู้ตัดสินอาจปฏิบัติการอย่างใดโดยฉับพลัน เพื่อให้การแข่งขันดำเนินต่อไปได้

๑๒.๒ อำนาจประธานผู้ตัดสิน

ประธานผู้ตัดสินอาจใช้อำนาจเหนือผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงคำตัดสินของผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

๑๒.๒.๑ เมื่อผู้ชี้ขาดปฏิบัติหน้าที่หรือมีคำตัดสินขัดกับกติกา

๑๒.๒.๒ เมื่อผู้ให้คะแนนรวมคะแนนผิด ซึ่งมีผลทำให้คำตัดสินผิดจากข้อเท็จจริง

๑๒.๒.๓ เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน และผู้ชี้ขาดตัดสินว่านักมวยกระทำผิดกติกาข้อ ๑๖ โดยใช้เข่าตีกระจับ หรือมีการซ้ำเติมคู่แข่งขัน หัวหน้าค่ายมวยซึ่งไม่เห็นด้วยกับผลการตัดสินมีสิทธิขออนุญาตดู VAR การแข่งขันและให้เป็นอำนาจของประธานผู้ตัดสินในการพิจารณาอนุญาต

๑๒.๒.๔ ประธานผู้ตัดสินเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยให้เป็นผู้ควบคุมการแข่งขัน และต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย หากเกิดปัญหาจากการแข่งขันกีฬามวย

ข้อ ๑๓ ผู้รักษาเวลา และผู้ประกาศ

ผู้รักษาเวลาและผู้ประกาศต้องนั่งอยู่ข้างเวทีตามตำแหน่งที่กำหนดและมีข้อปฏิบัติดังนี้

๑๓.๑ หน้าที่ผู้รักษาเวลา รักษาจำนวนยก และเวลาแข่งขันของแต่ละยก เวลาหยุดพักระหว่างยกและ เวลานอก

๑๓.๑.๑ ให้สัญญาณเริ่มยกและหมดยกด้วยการตีระฆัง

๑๓.๑.๒ ให้สัญญาณ ๑๐ วินาทีก่อนเริ่มการแข่งขันแต่ละยก เพื่อเตรียมสังเวียนให้ว่าง

๑๓.๑.๓ หยุดเวลาการแข่งขันชั่วคราว หรือเมื่อผู้ชี้ขาดสั่งให้หยุดเวลา

๑๓.๑.๔ รักษาเวลาให้ถูกต้องทุกระยะ ด้วยนาฬิกาพก หรือนาฬิกาตั้งโต๊ะ

๑๓.๑.๕ ไม่ให้สัญญาณระฆัง ในขณะที่ผู้ชี้ขาดกำลังนับ แม้เวลาแข่งขันในยกนั้น ได้สิ้นสุดลง ผู้รักษาเวลาจะให้สัญญาณระฆังเมื่อผู้ชี้ขาดสั่ง “ชก”

๑๓.๒ หน้าที่ผู้ประกาศมีข้อปฏิบัติดังนี้

๑๓.๒.๑ ประกาศชื่อ – สังกัด – มุม – น้ำหนัก ของนักมวยทั้งสองฝ่ายให้ผู้ชมทราบเมื่อนักมวยปรากฏตัวบนเวที

๑๓.๒.๒ ประกาศให้พี่เลี้ยงลงจากเวที เมื่อได้ยินสัญญาณเตือนจากผู้รักษาเวลา

๑๓.๒.๓ ประกาศเริ่มและสิ้นสุดการแข่งขันแต่ละยก

๑๓.๒.๔ ประกาศคะแนนของนักมวยทั้งสองฝ่ายและระบุผู้ชนะหลังจากการตัดสิน

ข้อ ๑๔ การตัดสิน มีดังนี้

๑๔.๑ ชนะโดยคะแนน

๑๔.๑.๑ เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน นักมวยที่ได้รับคะแนนโดยเสียงข้างมากของผู้ให้คะแนนเป็นผู้ชนะ

๑๔.๒ ชนะโดยน็อคเอาท์

๑๔.๒.๑ ถ้านักมวย “ล้ม” และไม่สามารถชกต่อไปได้ภายใน ๑๐ วินาที ให้นักมวยฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้ชนะโดยน็อคเอาท์

๑๔.๒.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งถูกนับเกิน ๒ ครั้งในยกเดียวกัน หรือเกิน ๔ ครั้ง ตลอดการแข่งขัน

๑๔.๒.๓ เมื่อนักมวยถูกนับ แล้วผู้ชี้ขาดพิจารณาเห็นว่านักมวยอาจเป็นอันตรายจึงยุติการแข่งขัน

๑๔.๓ ชนะโดยเทคนิเกิลน็อคเอาท์

๑๔.๓.๑ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากหรือกระทำอยู่ฝ่ายเดียวจนคู่แข่งขันอาจจะเป็นอันตราย

๑๔.๓.๒ นักมวยฝ่ายหนึ่งไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ทันที ภายหลังที่ได้หยุดพักระหว่างยก

๑๔.๓.๓ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งบาดเจ็บไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้

๑๔.๓.๔ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งตกเวที และผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบแล้วไม่สามารถกลับเข้ามาในสังเวียนได้

๑๔.๓.๕ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งถอนตัวออกจากการแข่งขันด้วยความสมัครใจเนื่องจากการบาดเจ็บ หรือเหตุอื่น

๑๔.๔ ชนะโดยคู่แข่งขันถูกปรับให้แพ้

เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งกระทำผิดกติกาอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ชี้ขาดปรับให้นักมวยฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายแพ้ ไม่ว่ามีการเตือน หรือไม่มีการเตือน หรือไม่มีการตัดคะแนนมาก่อนก็ตาม

๑๔.๕ ชนะผ่าน

ในกรณีที่นักมวยฝ่ายหนึ่งไม่ผ่านการตรวจของแพทย์สนาม ไม่ผ่านการชั่งน้ำหนักหรือไม่มาทำการแข่งขันตามรายการ ให้นักมวยฝ่ายตรงข้ามชนะผ่าน

๑๔.๖ การตัดสินเสมอ

๑๔.๖.๑ เมื่อผลการให้คะแนนของผู้ให้คะแนนส่วนใหญ่เสมอกัน หรือไม่มีคะแนนผู้ชนะข้างมาก

๑๔.๖.๒ เมื่อนักมวยทั้งคู่ “ล้ม” และถูกนับถึงสิบ

๑๔.๖.๓ เมื่อนักมวยทั้งคู่ตกจากเวทีและถูกนับถึงยี่สิบ

๑๔.๖.๔ เมื่อนักมวยทั้งคู่ได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้

๑๔.๗ ไม่มีการตัดสิน

เมื่อผู้ชี้ขาดเห็นว่านักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่าย “ชกไม่สมศักดิ์ศรี” ให้ออกจากการแข่งขัน โดยประกาศว่า “มวยคู่นี้ไม่มีการตัดสิน เนื่องจาก (ฝ่ายแดง ฝ่ายน้ำเงิน หรือทั้งสองฝ่าย) ชกไม่สมศักดิ์ศรี”

๑๔.๘ ไม่มีการแข่งขัน

ในกรณีที่นักมวยไม่ยอมชกกัน ผู้ชี้ขาดได้เตือนและตัดคะแนนแล้ว ยังไม่ยอมชกกันอีก ให้ยุติการแข่งขันและให้ประกาศว่า “มวยคู่นี้ไม่มีการแข่งขัน เนื่องจากนักมวยทั้งสองฝ่ายไม่ชกกัน”

๑๔.๙ ยกเลิกการแข่งขัน

ในกรณีที่เวทีเกิดความเสียหาย ผู้ชมไม่อยู่ในความสงบหรือเกิดเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ ให้ยกเลิกการแข่งขันและให้ประกาศว่า “ยกเลิกการแข่งขัน”

ข้อ ๑๕ เกณฑ์การให้คะแนน

การให้คะแนนต้องให้ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑๕.๑ เมื่อนักมวยได้ใช้หมัด เท้า เข่า ศอก เป็นอาวุธมวยไทยกระทำถูกร่างกายคู่แข่งขันโดยถูกต้องตามกติกา มีแรงส่ง ถูกเป้าหมายและคู่แข่งขันไม่สามารถป้องกันได้

๑๕.๑.๑ การได้คะแนน มีดังนี้

๑๕.๑.๑.๑ นักมวยที่ใช้อาวุธมวยไทยกระทำถูกคู่แข่งขันได้มากกว่าเป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๑.๒ นักมวยที่ใช้อาวุธมวยไทยกระทำถูกคู่แข่งขันได้หนักหน่วง รุนแรง ชัดเจนกว่าเป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๑.๓ นักมวยที่ใช้อาวุธมวยไทยกระทำถูกคู่แข่งขันจนเกิดความบอบช้ำมากกว่าเป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๑.๔ นักมวยที่เป็นฝ่ายรุกเข้ากระทำมากกว่าเป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๑.๕ นักมวยที่มีชั้นเชิงในการ รุก รับ หลบหลีก ตอบโต้ ตามลักษณะและศิลปะมวยไทยได้ดีกว่า เป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๑.๖ นักมวยที่ทำผิดกติกาน้อยกว่า เป็นผู้ชนะในยกนั้น

๑๕.๑.๒ การไม่ได้คะแนนมีดังนี้

๑๕.๑.๒.๑ นักมวยที่ใช้อาวุธมวยไทยกระทำผิดกติกาข้อใดข้อหนึ่ง

๑๕.๑.๒.๒ กระทำไปถูกแขนขาของคู่แข่งขัน ในลักษณะการป้องกันตัว

๑๕.๑.๒.๓ กระทำถูกคู่แข่งขันแต่เบา ไม่มีน้ำหนักส่งจากร่างกาย

๑๕.๑.๒.๔ ฝ่ายเตะถูกฝ่ายตรงข้ามจับขาได้ ฝ่ายเตะแกล้งทิ้งตัวลงกับพื้นถือเป็นการกระทำผิดกติกา

๑๕.๑.๒.๕ การเหวี่ยงคู่แข่งขันหรือทำให้คู่แข่งขันล้มโดยไม่ได้ใช้อาวุธมวยไทย

๑๕.๒ การให้คะแนนในการแข่งขัน

๑๕.๒.๑ ให้คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน สำหรับผู้ชนะในยก และให้ผู้แพ้ลดลงไปตามส่วน คือ ๙ - ๘ - ๗ และ ๖

๑๕.๒.๒ ในยกที่เสมอกันได้ฝ่ายละ ๑๐ คะแนน (๑๐:๑๐)

๑๕.๒.๓ ผู้ชนะในยกได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๒.๔ ผู้ชนะอย่างมากในยกได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๘ คะแนน (๑๐:๘)

๑๕.๒.๕ ผู้ชนะในยกและคู่แข่งถูกนับ ๑ ครั้ง ได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๘ คะแนน (๑๐:๘)

๑๕.๒.๖ ผู้ชนะอย่างมากในยกและคู่แข่งขันถูกนับ ๑ ครั้งได้ ๑๐ คะแนนผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐:๗)

๑๕.๒.๗ ผู้ชนะในยก และคู่แข่งขันถูกนับ ๒ ครั้ง ได้ ๑๐ คะแนนผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐:๗)

๑๕.๒.๘ ผู้ชนะอย่างมากในยกและคู่แข่งขันถูกนับ ๒ ครั้งได้ ๑๐ คะแนนผู้แพ้ได้ ๖ คะแนน (๑๐:๖)

๑๕.๒.๙ ผู้ชนะในยก ได้นับ ๒ ครั้ง ได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้นับ ๑ ครั้ง ในยกเดียวกันได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๒.๑๐ ผู้ชนะในยก แต่ถูกนับ ๑ ครั้ง ผู้ได้นับได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๒.๑๑ ผู้ชนะอย่างมากในยก แต่ถูกนับ ๑ ครั้ง ได้ ๑๐ ต่อ ๑๐ คะแนน (๑๐:๑๐)

๑๕.๒.๑๒ นักมวยที่ถูกตัดคะแนน ต้องไม่ได้คะแนนเต็มในยกนั้น ให้ผู้ชี้ขาดตัดคะแนนได้ครั้งละ ๑ คะแนน

ข้อ ๑๖ การกระทำที่ผิดกติกา นักมวยที่กระทำการต่อไปนี้ถือว่าผิดกติกา

๑๖.๑ กัด ทิ่มลูกนัยน์ตา ถ่มน้ำลายรดคู่แข่งขัน แลบลิ้นหลอก ใช้ศีรษะชน หรือโขก และใช้คางกดถูใบหน้าคู่แข่งขัน

๑๖.๒ ดัดหลัง ล็อกแขน ล็อกคอคู่แข่งขัน ทุ่มด้วยสะโพก ทุ่มด้วยหัวไหล่ ยกคู่แข่งขันขึ้นแล้วทุ่มเกี่ยวขา ปัดขา ขัดขา และวางขาขวาง

๑๖.๓ ล้มทับหรือซ้ำเติมคู่แข่งขันที่ล้ม หรือกำลังลุกขึ้น

๑๖.๔ จับเชือกเพื่อออกอาวุธมวยไทย

๑๖.๕ ใช้กริยาหรือวาจาไม่เหมาะสมในการแข่งขัน

๑๖.๖ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ชี้ขาด

๑๖.๗ ใช้เข่าตีกระจับของคู่แข่งขัน เป็นต้นว่า จับคอตีเข่าที่กระจับ แทงเข่าที่กระจับ หรือโยนเข่าที่กระจับ ให้ผู้ชี้ขาดพิจารณาดังต่อไปนี้

๑๖.๗.๑ นักมวยที่ถูกเข่าที่กระจับไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ ตัดสินให้นักมวยที่เป็นฝ่ายตีเข่าที่กระจับแพ้โดยถูกปรับให้แพ้หรือไม่มีการตัดสิน

๑๖.๗.๒ ถ้านักมวยที่ถูกเข่าที่กระจับสามารถแข่งขันต่อไปได้ ก่อนให้พัก ๕ นาที ให้ผู้ชี้ขาดเตือนและตัดคะแนนนักมวยที่เป็นฝ่ายตีเข่าที่กระจับ

๑๖.๗.๓ ถ้านักมวยที่ถูกเข่าที่กระจับ หลังจากได้พักครบ ๕ นาที ไม่ออกมาทำการแข่งขัน ให้ตัดสินเป็นฝ่ายแพ้หรือไม่มีการตัดสิน

๑๖.๘ จับขาคู่แข่งขันแล้วดันไปข้างหน้าเกิน ๒ ก้าว โดยไม่ได้ใช้อาวุธใด ๆ ให้ผู้ชี้ขาดสั่งหยุดและเตือนหากได้เตือนแล้ว ๒ ครั้ง ให้ผู้ชี้ขาดสั่งตัดคะแนน

๑๖.๙ นักมวยที่เตะแล้วถูกฝ่ายตรงข้ามจับขาได้ แกล้งทิ้งตัวลงกับพื้นถือว่าเอาเปรียบคู่แข่งขัน ให้ผู้ชี้ขาดเตือนถ้ากระทำผิดอีกและผู้ชี้ขาดได้เตือนแล้ว ๒ ครั้ง ให้ผู้ชี้ขาดสั่งตัดคะแนนผู้กระทำผิด

๑๖.๑๐ เมื่อนักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพยายามหน่วงเหนี่ยว

๑๖.๑๑ นักมวยใช้มือท้าวพื้นและออกอาวุธมวยไทย

๑๖.๑๒ นักมวยเจตนาคายฟันยาง

๑๖.๑๓ ใช้สารต้องห้ามที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวยกำหนดไว้

๑๖.๑๔ การละเมิดกติกาข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อ ๑๗ การ ล้ม

๑๗.๑ การ “ล้ม” หมายถึง ถูก หมัด เท้า เข่า ศอกของคู่แข่งขันทำให้

๑๗.๑.๑ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายนอกจากเท้าถูกพื้นเวที

๑๗.๑.๒ ยืน พับ พิง หรือนั่งอยู่บนเชือก

๑๗.๑.๓ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือทั้งตัวออกไปนอกสังเวียน

๑๗.๑.๔ ถ้าถูกกระทำอย่างหนักแล้วยังไม่ล้มลงแต่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้

๑๗.๒ ข้อปฏิบัติเมื่อมีการล้ม

๑๗.๒.๑ กรณีที่มีนักมวยล้มต้องให้เวลาผ่านไป ๑ วินาที ผู้ชี้ขาดจึงเริ่มนับโดยต้องนับดัง ๆ จาก ๑ - ๑๐ เว้นระยะ ๑ วินาที และต้องแสดงสัญญาณมือแต่ละวินาที เพื่อให้นักมวยที่ล้มทราบการนับ พร้อมกับสั่งให้คู่แข่งขันเข้าไปอยู่ที่มุมกลางที่ไกลที่สุดทันที ถ้าคู่แข่งขันไม่ยอมทำตามคำสั่ง ผู้ชี้ขาดต้องหยุดนับจนกว่าผู้นั้นจะปฏิบัติตาม แล้วจึงนับต่อไปจากที่ได้นับแล้ว เมื่อผู้ล้มลุกขึ้นมา และพร้อมจะแข่งขันผู้ชี้ขาดจึงสั่งให้ชกต่อไปได้

๑๗.๒.๒ กรณีที่นักมวยผู้ล้มลุกขึ้นได้ก่อนผู้ชี้ขาดนับถึง ”สิบ” และพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้ แต่ถ้ายังนับไม่ถึง “แปด” ผู้ชี้ขาดจะต้องนับต่อไปจนถึง “แปด” เสียก่อนจึงให้ทำการแข่งขันกันต่อไปได้

๑๗.๒.๓ ถ้านักมวยผู้ล้มลงพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้ก่อนนับถึงสิบ แต่กลับล้มลงไปโดยมิได้ถูกกระทำอีก ให้ผู้ชี้ขาดนับต่อไปจากที่นับมาแล้ว

๑๗.๒.๔ กรณีผู้ชี้ขาดได้นับถึง “สิบ” แล้ว ให้ถือว่าการแข่งขันได้สิ้นสุดลง และตัดสินให้ผู้ที่ล้มนั้นแพ้ “น็อคเอาท์”

๑๗.๒.๕ กรณีที่นักมวยล้มลงพร้อมกันทั้งสองคน ให้ผู้ชี้ขาดนับต่อไปตลอดเวลาที่มีนักมวยฝ่ายหนึ่งล้มอยู่ ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายยังล้มอยู่จนกระทั่งนับถึงสิบ ให้ตัดสิน “เสมอกัน” กรณีที่นักมวยล้มลงทั้งคู่และแขนหรือขาทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกัน หรือทับกัน โดยที่นักมวยทั้งคู่พยายามลุกขึ้น ผู้ชี้ขาดต้องหยุดนับ แล้วแยกนักมวยทั้งสองออกจากกัน แล้วจึงนับต่อไปหากยังมีผู้ล้มอยู่

๑๗.๒.๖ กรณีที่นักมวยผู้ใดไม่พร้อมแข่งขันต่อไปได้ทันที ภายหลังที่เวลาหยุดพักระหว่างยกหมดไปแล้ว ผู้ชี้ขาดต้องนับ เว้นแต่เครื่องแต่งกายไม่เรียบร้อย หรือพื้นเวที สังเวียนไม่พร้อมสำหรับการแข่งขัน เป็นต้น

ข้อ ๑๘ การจับมือ

ให้นักมวยจับมือกันก่อนเริ่มการแข่งขันในยกที่ ๑ และก่อนเริ่มการแข่งขันยกสุดท้าย เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่า จะแข่งขันกันอย่างนักกีฬา ตามกติกาการแข่งขัน

ข้อ ๑๙ แพทย์สนาม

หน้าที่แพทย์สนาม ต้องอยู่ประจำตลอดการแข่งขัน ณ ที่ ที่จัดไว้จนกว่าการแข่งขันคู่สุดท้ายสิ้นสุดลง และมีหน้าที่ดังนี้

๑๙.๑ ตรวจร่างกายนักมวยก่อนการชั่งน้ำหนัก เพื่อพิสูจน์ว่านักมวยมีความแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีโรคหรือการเจ็บป่วยที่เป็นข้อห้ามตามที่ระบุในประกาศคู่มือแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวย

๑๙.๒ ให้คำแนะนำแก่ผู้ชี้ขาด เมื่อได้รับการร้องขอ

๑๙.๓ ให้การช่วยเหลือนักมวยที่หมดสติจากการแข่งขัน ให้แพทย์เท่านั้นเข้าไปในสังเวียน ผู้อื่นอาจเข้าไปในสังเวียนได้ ถ้าแพทย์ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

๑๙.๔ ให้การช่วยเหลือทางการแพทย์แก่นักมวยที่ถูกน็อคเอาท์ หรือ เทคนิเกิลน็อคเอาท์ โดยการตรวจร่างกายอย่างละเอียด และให้การรักษาพยาบาลทันที

๑๙.๕ ตรวจร่างกายและวินิจฉัยนักมวยหลังการแข่งขันเพื่อแจ้งระยะเวลาพักฟื้นก่อนการแข่งขันครั้งต่อไปตามข้อกำหนดดังนี้

๑๙.๕.๑ ภายหลังการแข่งขันครบ ๕ ยก นักมวยต้องหยุดพักร่างกายก่อนการแข่งขันครั้งต่อไปไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน

๑๙.๕.๒ นักมวยผู้ชนะภายใน ๑ ยก นักมวยต้องหยุดพักร่างกายไม่น้อยกว่า ๗ วัน

๑๙.๕.๓ นักมวยผู้ชนะ ภายใน ๓ ยก ต้องหยุดพักร่างกายไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน

๑๙.๕.๔ นักมวยที่แพ้น็อคเอาท์หรือเทคนิเกิลน็อคเอาท์ ต้องหยุดพักร่างกายไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน กรณีนักมวยที่แพ้น็อคเอาท์หรือเทคนิเกิลน็อคเอาท์ โดยถูกกระทำที่ศีรษะ ๒ ครั้งติดกัน ต้องหยุดพักร่างกายไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน และต้องได้รับการรับรองจากแพทย์จึงจะทำการแข่งขันได้

๑๙.๕.๕ ภายหลังจากการฟักฟื้นนักมวยต้องได้รับการรับรองจากแพทย์จึงทำการแข่งขันได้

ข้อ ๒๐ ยาหรือสารต้องห้าม

๒๐.๑ การจัดให้นักมวยใช้ยา หรือสารเคมีใดๆ ที่ไม่ใช่ส่วนที่เป็นอาหารที่รับประทานตามปกติของนักมวย ถือเป็นการกระทำที่ต้องห้าม

๒๐.๒ สารต้องห้ามต่างๆ ในนักมวยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

๒๐.๓ นักมวยที่ใช้สารต้องห้าม หรือผู้ที่นำสารต้องห้ามให้นักมวยเสพหรือใช้ ต้องถูกพิจารณาโทษตามกฎหมาย

๒๐.๔ นักมวยหรือเจ้าหน้าที่คนใดที่ฝ่าฝืนข้อห้ามการใช้สารต้องห้าม ต้องถูกลงโทษไม่ให้แข่งขันหรือห้ามเข้าร่วมการแข่งขัน

๒๐.๕ นักมวยคนใดไม่ยอมเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ ภายหลังการแข่งขันสิ้นสุดลงซึ่งเป็นการกระทำผิดกติกานี้ นักมวยผู้นั้นจะถูกห้ามแข่งขันต่อไป ส่วนเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนให้นักมวยกระทำผิดดังกล่าวนั้นก็จะถูกลงโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขันเช่นเดียวกัน

ข้อ ๒๑ การตีความ

ในกรณีที่มีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นในการแข่งขันหรืออันเนื่องมาจากการแข่งขัน ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในกติกานี้ให้ผู้ชี้ขาด หรือประธานผู้ตัดสินเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๒ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง

ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันมวยไทย โดยอนุโลม โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อุปกรณ์เวทีที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขัน

๑.๑ เครื่องป้องกันหน้าอก

๑.๒ เครื่องป้องกันท้องน้อย และอวัยวะเพศ

ข้อ ๒ เครื่องแต่งกาย

๒.๑ สวมกางเกงขาสั้นเพียงครึ่งโคนเข่าและสวมเสื้อไม่มีแขนหรือเสื้อแขนสั้นและไม่รองเท้า นักมวยมุมแดง ใช้กางเกงสีแดง สีชมพู สีเลือดหมู นักมวยมุมน้ำเงินใช้กางเกง สีน้ำเงิน สีกรมท่า สีฟ้า โดยมีโทนสีตามมุมที่กำหนด ไม่น้อยกว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์

๒.๒ ต้องผูกหรือมัดผมให้เรียบร้อยไม่ยาวรุงรังเป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน โดยเครื่องผูกมัด อนุญาตให้ใช้ยางหรือผ้ายืดที่ขนาดเหมาะสม ไม่มีส่วนของโลหะ หรือพลาสติกแข็ง

๒.๓ ต้องสวมเครื่องป้องกันหน้าอกท้องน้อยและอวัยวะเพศ นักมวยสามารถใช้เครื่องป้องกันส่วนตัวหรือเครื่องป้องกันที่นายสนามมวยผู้จัดรายการแข่งขันจัดไว้โดยอุปกรณ์เครื่องป้องกันดังกล่าว ต้องผ่านการรับรองจากคณะกรรมการกีฬามวย

ข้อ ๓ การชั่งน้ำหนักตัว

๓.๑ นักมวยต้องชั่งน้ำหนักตัวโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก

๓.๒ จ้าหน้าที่ชั่งน้ำหนักตัวต้องเป็นเพศหญิง และให้ใช้สนามที่จัดการแข่งขันให้มีห้องสำหรับชั่งน้ำหนักตัวหรือจัดให้มีฉากกั้นอย่างมิดชิด

ข้อ ๔ จำนวนยก

ให้แข่งขัน ๕ ยก หรือ ๓ ยก ยกละ ๒ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือน ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อยหรือด้วยเหตุอื่นๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาแข่งขัน ๒ นาที

ข้อ ๕ นักมวยต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

นักมวยหญิง ต้องเป็นเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้น ไม่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์ และต้องแข่งขันกับนักมวย เพศเดียวกันเท่านั้น

ข้อ ๖ ผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนน

การแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยหญิง ผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนต้องเป็นเพศหญิง เว้นแต่บางกรณีมีความจำเป็นอาจเป็นเพศชายก็ได้

หมวด ๓ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยไทยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ให้ใช้ตามระเบียบและกติกาการแข่งขันมวยไทยโดยอนุโลมโดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นวม

๑.๑ นักมวยตั้งแต่รุ่นเปเปอร์เวทถึงรุ่นพินเวท ให้ใช้นวมขนาด ๖ ออนซ์ (๑๓๒ กรัม)

๑.๒ นักมวยตั้งแต่รุ่นมินิมั่มเวทถึงรุ่นเฟเธอร์เวท ให้ใช้นวมขนาด ๘ ออนซ์ (๒๒๗ กรัม)

๑.๓ นักมวยตั้งแต่รุ่นซุปเปอร์เฟเธอร์เวทขึ้นไป ให้ใช้นวมขนาด ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม)

๑.๔ นักมวยรุ่นมิดเดิลเวทขึ้นไป ใช้นวมขนาด ๑๒ ออนซ์

ข้อ ๒ การจำแนกรุ่น และการชั่งน้ำหนักตัว

ในการจำแนกรุ่นของนักมวยไทย สำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี บริบูรณ์ ให้เพิ่มรุ่นในการแข่งขันจากเดิม ๓ รุ่น คือ

๒.๑ รุ่นเปเปอร์เวท น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๘๕ ปอนด์ ไม่เกิน ๙๐ ปอนด์

๒.๒ รุ่นค๊อกเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๙๐ ปอนด์ (๔๐.๙๐๙กก.) และไม่เกิน ๙๕ ปอนด์ (๔๓.๑๘๑ กก.)

๒.๓ รุ่นพินเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๙๕ ปอนด์(๔๓.๑๘๑ กก.) และไม่เกิน ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๔๕๔ กก.)

ข้อ ๓ จำนวนยก

๓.๑ นักมวยน้ำหนักตัวน้อยกว่า ๘๕ ปอนด์ ให้แข่งขันกัน ๓ ยก ยกละ ๑.๓๐ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที นักมวยน้ำหนักตัวตั้งแต่รุ่นเปเปอร์เวท ให้แข่งขัน ๕ ยก หรือ ๓ ยก ยกละ ๒ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือน ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อยหรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาการแข่งขัน ๒ นาที

๓.๒ นักมวยอายุตั้งแต่ ๗ - ๑๐ ปีบริบูรณ์ ต้องแข่งขันกัน ๓ ยก ยกละ ๑.๓๐ นาที พักระหว่างยก ๒ นาที

ข้อ ๔ เครื่องแต่งกาย

นักมวยจะต้องสวมเครื่องป้องกันศีรษะและสนับศอก

ข้อ ๕ กรณีอื่นๆ

๕.๑ นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ เข้าร่วมการแข่งขันกับนักมวยที่มีอายุเกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์แล้วนั้น ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามระเบียบ และกติกาการแข่งขันมวยไทยสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

๕.๒ นักมวยที่จะเข้าทำการแข่งขันกีฬามวยไทยได้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๗ ปีบริบูรณ์

๕.๓ กำหนดอายุนักมวยของคู่แข่งขันให้มีอายุแตกต่างกันไม่เกิน ๑ ปี

ภาค ๒ กีฬามวยสากล

หมวด ๑ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากล

ข้อ ๑ เวที สังเวียน

ในการแข่งขันทั่วๆไป เวที สังเวียนใช้ในการแข่งขันกำหนด ดังต่อไปนี้

๑.๑ เวที คือสถานที่ที่ประกอบขึ้นเพื่อใช้ในการแข่งขันกีฬามวย โดยต้องสร้างให้แข็งแรงปลอดภัย ได้ระดับ ปราศจากสิ่งกีดขวางใดๆ และพื้นเวทีต้องยื่นออกไปนอกเชือกกั้นอย่างน้อย ๙๐ เซนติเมตร

๑.๒ พื้นเวทีต้องอยู่สูงจากพื้นที่ตั้งไม่ต่ำกว่า ๑.๒๐ เมตร และไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร โดยตั้งเสาที่มุมทั้ง ๔ ด้าน มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑๐-๑๒.๕ เซนติเมตร และสูงขึ้นจากพื้นที่ตั้งไม่เกิน ๒.๘๕ เมตร พื้นเวทีต้องปูด้วยวัสดุที่มีความนุ่ม เช่น ยาง ผ้าอ่อน ฟองน้ำ หรือวัสดุอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน มีความหนา ระหว่าง ๒.๕๐ เซนติเมตร ถึง ๓.๗๕ เซนติเมตรปูทับด้วยผ้าใบให้ตึงเรียบและมิดชิดคลุมพื้นเวทีทั้งหมด

๑.๓ ในการติดตั้งเวทีต้องให้มุมน้ำเงินอยู่ตรงข้ามกับมุมแดงส่วนอีกสองมุมเป็นมุมกลาง

๑.๔ เชือกกั้นเวทีมี ๔ เส้น หุ้มด้วยวัสดุที่อ่อนนุ่มและเรียบ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง ๓ – ๕ เซนติเมตร ขึงตึงกับเสาทั้งสี่ของเวที เชือกแต่ละเส้นสูงจากพื้นเวทีขึ้นไปถึงด้านบนของเชือก เส้นล่างสูง ๔๕ เซนติเมตร เส้นที่ ๒ สูงเท่ากับ ๘๐ เซนติเมตร เส้นที่ ๓ สูงเท่ากับ ๑.๑๕ เมตร และเชือกเส้นบนสุดสูงเท่ากับ ๑.๕๐ เมตร ตามลำดับ เชือกทั้งสี่เส้นของแต่ละด้านต้องผูกยึดกันด้วยผ้าเหนียว ๒ ชิ้น มีขนาดกว้าง ๓ - ๔ เซนติเมตรมีระยะห่างเท่า ๆ กัน ผ้าที่ผูกนั้นต้องยึดแน่น มุมทั้งสี่ต้องหุ้มนวมหรือวัสดุอื่นให้เรียบร้อย สามารถป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักมวย ต้องมีบันไดที่มุมแดง และมุมน้ำเงินเพื่อให้นักมวย พี่เลี้ยง และ ควรมีบันไดกลางสำหรับผู้ชี้ขาดและแพทย์สนามขึ้นไปปฏิบัติหน้าที่

๑.๕ สังเวียน คือ พื้นที่ส่วนหนึ่งของเวทีเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส โดยวัดจากภายในเชือกกั้นขนาดเล็กมีความยาวด้านละ ๖.๐๐ เมตร ขนาดใหญ่ มีความยาวด้านละ ๖.๕๐ เมตร

ข้อ ๒ อุปกรณ์เวทีที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขัน

๒.๑ ที่นั่งสำหรับนักมวย ๒ ที่

๒.๒ อุปกรณ์ถูพื้นสำหรับทำความสะอาดเวที และที่เช็ดเท้า

๒.๓ น้ำสำหรับดื่ม และขวดน้ำชนิดพ่นฝอย

๒.๔ ผ้าเช็ดตัว ๒ ผืน

๒.๕ กระบะสำหรับใส่ยางสน

๒.๖ น้ำ ๒ ถัง พร้อมถาดรองสำหรับให้น้ำนักมวยระหว่างพักยก

๒.๗ โต๊ะและเก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่

๒.๘ ระฆัง ๑ ใบ

๒.๙ นาฬิกาจับเวลาชนิดกดหยุดได้จำนวน ๒ เรือน

๒.๑๐ ใบบันทึกคะแนน

๒.๑๑ กล่องใส่กุญแจสำหรับเก็บใบบันทึกคะแนน

๒.๑๒ ป้ายบอก ยก - เวลา - คู่ ๑ ชุด

๒.๑๓ นวม ๒ คู่

๒.๑๔ กางเกงนักมวยสีแดง และสีน้ำเงิน อย่างละ ๑ ตัว

๒.๑๕ กระจับหรือเครื่องป้องกันอวัยวะเพศ ๒ อัน

๒.๑๖ ฉากบังตา ๒ อัน สำหรับใช้ในกรณีที่นักมวยมีปัญหาเกี่ยวกับกระจับหรือเครื่องป้องกันอวัยวะเพศหลุดหรือเครื่องแต่งกายไม่เรียบร้อย

๒.๑๗ เปลหามผู้บาดเจ็บ ๑ ชุด

๒.๑๘ กรรไกรปลายมน ๑ เล่ม

๒.๑๙ อุปกรณ์อื่นๆ ที่จำเป็นสำหรับการแข่งขัน เช่น เครื่องขยายเสียงพร้อมไมโครโฟนเป็นต้น

ข้อ ๓ นวม

๓.๑ นวมที่ใช้ในการแข่งขันโดยส่วนที่เป็นหนังของนวมต้องหนักไม่เกินครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งหมดและส่วนของไส้นวมต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งหมดไส้นวมต้องไม่ถูกกระทำให้เปลี่ยนรูปหรือถูกบดขยี้ให้กระจายไปจากรูปเดิม

๓.๒ ในการแข่งขัน นักมวยต้องใช้นวมที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งนายสนามมวย หรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยจัดไว้เท่านั้น

๓.๓ ขนาดของนวมที่ใช้ในการแข่งขันกำหนดดังนี้

๓.๓.๑ นักมวยตั้งแต่รุ่นมินิมั่มเวทถึงรุ่นเฟเธอร์เวท ต้องใช้นวมขนาด ๖ ออนซ์ (๑๗๒ กรัม)

๓.๓.๒ นักมวยตั้งแต่รุ่นซูปเปอร์เฟเธอร์เวท ถึงรุ่นเวลเตอร์เวทต้องใช้นวมขนาด ๘ ออนซ์ (๒๒๗ กรัม)

๓.๓.๓ นักมวยตั้งแต่รุ่นซูปเปอร์เวลเตอร์ถึงรุ่นซุปเปอร์มิดเดิลเวทต้องใช้นวมขนาด ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม)

๓.๓.๔ นักมวยตั้งแต่รุ่นไลท์เฮฟวีเวทขึ้นไปต้องใช้นวมขนาด ๑๒ ออนซ์ (๓๔๐ กรัม)

๓.๔ การผูกเชือกนวม ให้ขมวดปมเชือกไว้ด้านหลังของข้อมือ และพันผ้าเทปกาวรอบข้อมือปิดทับปมเชือก การสวมนวมต้องได้รับการตรวจและประทับตราจากเจ้าหน้าที่ตรวจนวมที่ได้รับมอบหมายซึ่งจะต้องดูแลควบคุมการสวมนวมเพื่อให้แน่ใจว่า นักมวยปฏิบัติถูกต้องตามกติกาจนกระทั่งนักมวยขึ้นสู่เวที

ข้อ ๔ ผ้าพันมือ

๔.๑ ในการแข่งขันนักมวยต้องพันมือด้วยผ้าพันมืออย่างอ่อนยาวข้างละไม่เกิน ๖ เมตร กว้างไม่เกิน ๕ เซนติเมตร

๔.๒ ในการแข่งขันนักมวยไม่ให้ใช้พลาสเตอร์ หรือแถบกาวยางยาวมาพันข้อมือหรือสันหมัดโดยเด็ดขาด

๔.๓ ในระหว่างการพันมือให้มีผู้แทนนักมวยฝ่ายละ ๑ คน มาสังเกตการณ์พันมือของคู่แข่งขันได้

๔.๔ การพันมือต้องได้รับการตรวจและประทับตราจากเจ้าหน้าที่เพื่อรับรองว่าเป็นไปตามข้อกำหนดแล้วจึงให้สวมนวมได้

ข้อ ๕ เครื่องแต่งกาย

๕.๑ การแต่งกายของนักมวย

๕.๑.๑ สวมกางเกงขาสั้นเพียงครึ่งโคนเข่าให้เรียบร้อย ไม่สวมเสื้อ และสวมรองเท้า นักมวยมุมแดง ใช้กางเกงสีแดง สีชมพู สีเลือดหมู นักมวยมุมน้ำเงินใช้กางเกง สีน้ำเงิน สีกรมท่า สีฟ้า โดยมีโทนสีตามมุมที่กำหนดไม่น้อยกว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์

๕.๑.๒ ต้องสวมกระจับหรือเครื่องป้องกันที่ทำขึ้นจากวัสดุแข็งแรงคลุมอวัยวะเพศ สามารถป้องกันอันตรายจากอาวุธมวยไทย โดยผูกปมเชือกไว้ด้านหลังด้วยเงื่อนตาย เก็บปลายเชือกส่วนที่เหลือให้เรียบร้อย ทั้งนี้ กระจับต้องได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย

๕.๑.๓ ไม่ไว้ผมยาวรุงรัง และไว้เครา อนุญาตให้ไว้หนวดได้แต่ต้องยาวไม่เกินริมฝีปาก

๕.๑.๔ สวมรองเท้าหุ้มข้อ ไม่มีส้นอย่างเบา

๕.๑.๕ ห้ามใช้เข็มขัดหรือเครื่องประดับที่เป็นวัสดุที่ทำให้เกิดอันตราย

๕.๑.๖ ห้ามใช้น้ำมันวาสลิน น้ำมันร้อน ไขสมุนไพร หรือสิ่งอื่นทาร่างกายและนวมในขณะแข่งขัน

๕.๑.๗ นักมวยต้องใส่ฟันยาง (สนับฟัน)

๕.๒ การละเมิดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย

ในกรณีที่นักมวยแต่งกายไม่สะอาด หรือไม่ถูกต้องตาม ๕.๑ ให้ผู้ชี้ขาดมีอำนาจสั่งให้แก้ไขให้เรียบร้อยก่อนหน้าการแข่งขัน และหากปรากฏว่านวมหรือเครื่องแต่งกายของนักมวยไม่เรียบร้อยขณะแข่งขัน ผู้ชี้ขาดจะหยุดการแข่งขันเพื่อจัดให้เรียบร้อย

ข้อ ๖ การจำแนกรุ่นและการชั่งน้ำหนักตัว

๖.๑ การจำแนกรุ่น และกำหนดน้ำหนักตัวที่ใช้ในการแข่งขัน

๖.๑.๑ รุ่นมินิมั่มเวท น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๓๕ กก.) และไม่เกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๖๒ กก.)

๖.๑.๒ รุ่นไลท์ฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๖๒ กก.) และไม่เกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘ กก.)

๖.๑.๓ รุ่นฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘ กก.) และไม่เกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๗๙ กก.)

๖.๑.๔ รุ่นซุปเปอร์ฟลายเวท น้ำเหนักตัวต้องเกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๗๙ กก.) และไม่เกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๕ กก.)

๖.๑.๕ รุ่นแบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๕ กก.) และไม่เกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๑ กก.)

๖.๑.๖ รุ่นซุปเปอร์แบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๑ กก.) และไม่เกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓ กก.)

๖.๑.๗ รุ่นเฟเธอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓ กก.) และไม่เกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๔ กก.)

๖.๑.๘ รุ่นซุปเปอร์เฟเธอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๔ กก.) และไม่เกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖ กก.)

๖.๑.๙ รุ่นไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖ กก.) และไม่เกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๒ กก.)

๖.๑.๑๐ รุ่นซุปเปอร์ไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๒ กก.) และไม่เกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๔๙ กก.)

๖.๑.๑๑ รุ่นเวลเตอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๔๙ กก.) และไม่เกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗ กก.)

๖.๑.๑๒ รุ่นซุปเปอร์เวลเตอร์เวล น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗ กก.) และไม่เกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๔ กก.)

๖.๑.๑๓ รุ่นมิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๔ กก.) และไม่เกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๒.๕๖ กก.)

๖.๑.๑๔ รุ่นซุปเปอร์มิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๒.๕๖ กก.) และไม่เกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๑๙ กก.)

๖.๑.๑๕ รุ่นไลท์เฮฟวี่เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๑๙ กก.) และไม่เกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗ กก.)

๖.๑.๑๖ รุ่นครุยเซอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗ กก.) และไม่เกิน ๑๙๐ ปอนด์ (๘๖.๑๘ กก.)

๖.๑.๑๗ รุ่นเฮฟวี่เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๙๐ ปอนด์ขึ้นไป (๘๖.๑๗ กก. ขึ้นไป)

๖.๒ การชั่งน้ำหนักตัว

๖.๒.๑ นักมวยต้องชั่งน้ำหนักตัวก่อนการแข่งขัน ๑ วัน ไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง แต่ไม่เกิน ๓๐ ชั่วโมง โดยสวมเครื่องแต่งกายที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก นายสนามมวยหรือผู้จัดรายการแข่งขันมวยอาจเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาดังกล่าวได้หากมีเหตุผลที่เหมาะสม

๖.๒.๒ ก่อนชั่งน้ำหนักตัว นักมวยต้องได้รับการตรวจจากแพทย์และได้รับการรับรองว่ามีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์

๖.๒.๓ ให้หัวหน้าค่ายมวย ผู้จัดการหรือผู้แทนของนักมวยทั้งสองฝ่ายสังเกตการณ์ การชั่งน้ำหนักตัว และนำนักมวยไปตรวจร่างกายก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง

๖.๓ ข้อกำหนดในการชั่งน้ำหนักตัว

๖.๓.๑ นักมวยต้องมีน้ำหนักตัวตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์ขึ้นไป

๖.๓.๒ นักมวยคู่แข่งขัน จะแข่งขันกันได้ ต้องมีน้ำหนักตัวต่างกันไม่เกิน ๕ ปอนด์ ยกเว้นรุ่นเฮฟวี่เวท

๖.๓.๓ นักมวยจะต้องมีเวลาพักหลังจากผ่านการชั่งน้ำหนักตัวไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมง จึงจะทำการแข่งขันได้

ข้อ ๗ จำนวนยก

๗.๑ ในการแข่งขันทั่วๆไปให้นักมวยชก ๔ ยก ๖ ยก ๘ ยก ๑๐ ยก หรือ ๑๒ ยก แล้วแต่ความเหมาะสม โดยกำหนดยกละ ๓ นาทีหยุดพักระหว่างยก ๑ นาที การหยุดพักการแข่งขันเพื่อเตือน ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อย หรือด้วยเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาแข่งขัน

๗.๒ ในการแข่งขันเพื่อชิงแชมป์เปี้ยนของนักมวยแต่ละรุ่นต้องไม่ต่ำกว่า ๑๐ ยกและไม่เกิน ๑๒ ยก

ข้อ ๘ นักมวยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปดังนี้

๘.๑ อายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี บริบูรณ์

๘.๒ น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๑๐๐ ปอนด์

๘.๓ ไม่เป็นโรคที่ต้องห้ามตามที่ระบุไว้ในคู่มือแพทย์ หรือโรคติดต่อ ที่รัฐบาลประกาศเป็นภาวะฉุกเฉิน

ข้อ ๙ พี่เลี้ยง

ในการแข่งขันทั่วๆไปนักมวยแต่ละฝ่ายให้มีพี่เลี้ยงได้ ๒ คน และต้องแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบก่อนการแข่งขันเริ่มขึ้นว่า พี่เลี้ยงคนใดเป็นหัวหน้าพี่เลี้ยง เว้นแต่ในกรณีการแข่งขันเพื่อชิงแชมป์เปี้ยนให้มีพี่เลี้ยงได้ฝ่ายละ ๓ คนและระหว่างพักยกให้พี่เลี้ยงเข้าไปในสังเวียนได้ ๒ คน

หน้าที่พี่เลี้ยง

๙.๑ พี่เลี้ยงจะแนะนำช่วยเหลือ หรือ ส่งเสริมนักมวยในระหว่างการแข่งขันไม่ได้ พี่เลี้ยงที่กระทำผิดกติกา ให้ผู้ชี้ขาดตักเตือน หรือสั่งให้ออกจากหน้าที่

๙.๒ ในระหว่างการแข่งขันพี่เลี้ยงจะต้องอยู่ ณ สถานที่ที่เจ้าหน้าที่สนามมวย หรือ เจ้าหน้าที่เวทีกำหนดไว้ ก่อนเริ่มการแข่งขันในแต่ละยกให้พี่เลี้ยงนำผ้าเช็ดตัวขวดน้ำ และอุปกรณ์อื่น ๆ ออกไปจากขอบเวที

๙.๓ ระหว่างพักยก พี่เลี้ยงต้องตรวจดูเครื่องแต่งกายของนักมวยให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมแข่งขัน ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น พี่เลี้ยงจะต้องแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบเพื่อแก้ไขโดยด่วน

๙.๔ พี่เลี้ยงต้องไม่ทำให้พื้นเวทีเปียกและต้องเช็ดตัวนักมวยให้แห้งก่อนออกไปทำการแข่งขันในแต่ละยก

๙.๕ ห้ามพี่เลี้ยงใช้วาจาไม่สุภาพหรือทำร้ายนักมวย ระหว่างการแข่งขันและภายหลังการแข่งขัน

๙.๖ พี่เลี้ยงต้องสวมเสื้อแสดงสัญลักษณ์ค่ายมวยของตน และแขวนบัตรแสดงสถานะพี่เลี้ยง

๙.๗ พี่เลี้ยงอาจจัดอุปกรณ์ เครื่องมือ และเวชภัณฑ์ส่วนตัวไว้ที่มุมได้ดังนี้

๙.๗.๑ น้ำ

๙.๗.๒ น้ำแข็ง

๙.๗.๓ ผ้าเช็ดตัว

๙.๗.๔ แอดรีนาลีน ๑/๑๐๐๐ หรือสารอื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากแพทย์สนาม

๙.๗.๕ ผ้าก๊อซปิดแผล

๙.๗.๖ ไม้ปุ่มสำลี

๙.๗.๗ กรรไกรปลายมน

๙.๗.๘ เทปปิดแผล

๙.๗.๙ สำลีแผ่น หรือผ้าปิดแผลแบบนุ่ม

๙.๘ หัวหน้าพี่เลี้ยงจะยอมแพ้แทนนักมวยได้ โดยการขึ้นไปบนเวทีและแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบเท่านั้น ห้ามโยนฟองน้ำ หรือผ้าเช็ดตัว เข้าไปในสังเวียน

ข้อ ๑๐ ผู้ชี้ขาด

ผู้ชี้ขาดต้องแต่งกายด้วยกางเกงขายาวสีน้ำเงิน หรือสีดำ เสื้อเชิ้ต หรือเสื้อยืดสีน้ำเงิน หรือสีที่สุภาพ ติดเครื่องหมายของคณะกรรมการกีฬามวยที่อกเสื้อด้านขวา และติดเครื่องหมายของสนามมวยต้นสังกัดที่อกเสื้อด้านซ้ายได้ สวมรองเท้าหุ้มข้อสีดำชนิดเบาพื้นเรียบและไม่มีส้น ไม่สวมแว่นตาหรือเครื่องประดับที่เป็นโลหะ เล็บมือตัดเรียบสั้น ไม่ไว้ผมยาวรุงรังและไว้เคราไว้หนวดได้แต่ต้องไม่ยาวเกินริมฝีปาก

๑๐.๑ หน้าที่ผู้ชี้ขาด ต้องปฏิบัติดังนี้

๑๐.๑.๑ ระมัดระวังดูแล และป้องกันนักมวยที่อ่อนแอกว่าไม่ให้ได้รับความบอบช้ำเกินควร

๑๐.๑.๒ รักษากติกาและความเป็นธรรมอย่างเคร่งครัด

๑๐.๑.๓ ควบคุมการแข่งขันอย่างใกล้ชิดทุกระยะ

๑๐.๑.๔ ตรวจนวม เครื่องแต่งกาย และฟันยางของนักมวย

๑๐.๑.๕ ใช้คำสั่ง ๓ คำ คือ

"STOP" เมื่อสั่งให้นักมวยหยุดชก

"BREAK" เมื่อสั่งให้นักมวยแยกออกจากกัน กรณีที่ผู้ชี้ขาดสั่ง "BREAK" นักมวยทั้งสองต้องถอยหลังอย่างน้อย ๑ ก้าว

"BOX" เมื่อสั่งให้นักมวยชก

๑๐.๑.๖ แสดงสัญญาณที่ถูกต้องเพื่อให้นักมวยที่ทำผิดกติกาทราบถึงความผิด

๑๐.๑.๗ เมื่อมีการทำผิดกติกาจนผู้ชี้ขาดปรับนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นฝ่ายแพ้หรือยุติการแข่งขัน หลังจากประกาศให้ผู้ชมทราบแล้วจะต้องแจ้งเหตุผลให้ประธานผู้ตัดสินทราบ

๑๐.๑.๘ ไม่ปล่อยให้นักมวยที่ทำผิดกติกาเป็นฝ่ายได้เปรียบ

๑๐.๑.๙ ไม่กระทำการใดๆที่ให้คุณให้โทษ แก่นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๑๐.๑.๑๐ เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละยกผู้ชี้ขาดต้องรวบรวมใบให้คะแนนของผู้ให้คะแนนทั้ง ๓ คน นำไปมอบให้ประธานผู้ตัดสินบันทึกผลในใบรวมคะแนน โดยเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันยกสุดท้ายให้ประธานผู้ตัดสินประกาศผลการแข่งขัน

๑๐.๑.๑๑ กรณีเทคนิเกิลน็อคเอาท์นักมวยฝ่ายหนึ่งถูกกระทำจนบอบช้ำ อาจจะเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น ให้ผู้ชี้ขาดยุติการชกทันที และช่วยนักมวยที่บาดเจ็บจนกว่าแพทย์จะขึ้นมาช่วยดูแลต่อไป

๑๐.๑.๑๒ ไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือให้สัมภาษณ์ถึงผลการแข่งขันที่ยังไม่เกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นแล้วเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากประธานผู้ตัดสิน

๑๐.๒ อำนาจผู้ชี้ขาด

๑๐.๒.๑ ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่านักมวยฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากหรือกระทำอยู่ฝ่ายเดียว

๑๐.๒.๒ ยุติการแข่งขันเมื่อเห็นว่านักมวยบาดเจ็บจนไม่สามารถจะทำการแข่งขันต่อไปได้

๑๐.๒.๓ หยุดการแข่งขันเมื่อเห็นว่านักมวยบาดเจ็บ ผู้ชี้ขาดอาจจะหารือแพทย์สนามก็ได้ เมื่อหารือแล้วผู้ชี้ขาดต้องปฏิบัติตามคำแนะนำ

๑๐.๒.๔ ยุติการแข่งขันเมื่อเห็นว่านักมวยทั้งสองฝ่ายไม่พยายามออกอาวุธหรือไม่ชกอย่างจริงจังในกรณีนี้ให้นักมวยทั้งสองฝ่ายออกจากการแข่งขันโดยไม่มีการแข่งขัน หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๕ หยุดการนับเมื่อคู่ชกไม่ไปยังมุมกลางที่ไกลที่สุด หรือออกมาจากมุมก่อนนับครบตามกำหนด

๑๐.๒.๖ หยุดการแข่งขัน เพื่อเตือน ตัดคะแนนนักมวยที่ทำผิดกติกา หรือด้วยเหตุอื่น เพื่อความยุติธรรม หรือเพื่อให้ปฏิบัติตามกติกา

๑๐.๒.๗ นักมวยที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือทำร้าย หรือก้าวร้าวผู้ชี้ขาดปรับให้เป็นแพ้ หรือ ไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๘ สั่งให้พี่เลี้ยงที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือทำผิดกติกาออกจากหน้าที่ หรือปรับให้นักมวยเป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๙ ในกรณีที่เกิดการทำผิดกติกาอย่างชัดแจ้ง และกระทำอย่างต่อเนื่องไม่เชื่อฟังการเตือนผู้ชี้ขาดจะปรับให้นักมวยผู้นั้นแพ้หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๑๐ นักมวยที่ทำผิดกติกาอย่างร้ายแรงปรับให้เป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสินหลังจากการเตือน หรือตัดคะแนน หรือแม้ยังไม่ได้ทำการเตือน หรือตัดคะแนนมาก่อน

๑๐.๒.๑๑ ในการแข่งขันเมื่อนักมวยถูกนับแล้ว ผู้ชี้ขาดสั่ง “BOX” และเห็นว่านักมวยที่ถูกนับมีพฤติกรรม หรือชกไม่เต็มฝีมือ ผู้ชี้ขาดมีสิทธิยุติการแข่งขันได้

๑๐.๒.๑๒ ควบคุมดูแลเกี่ยวกับสุขภาพ และอันตรายของนักมวย ผู้ชี้ขาดมีอำนาจตรวจสอบยึดอุปกรณ์ สารที่พี่เลี้ยงใช้ และเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นผิดกติกา

๑๐.๒.๑๓ การตัดคะแนนผู้ทำผิดกติกา ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยหยุดการแข่งขันแล้วจึงตัดคะแนนผู้ทำผิดกติกาอย่างชัดเจน เพื่อให้นักมวยเข้าใจสาเหตุของการตัดคะแนนนั้น ผู้ชี้ขาดต้องให้สัญญาณมือและชี้ตัวนักมวย ให้ผู้ให้คะแนนทุกคนทราบว่าได้มีการตัดคะแนน กรณีที่นักมวยถูกตัดคะแนน ๒ ครั้ง และยังกระทำผิดกติกาซ้ำอีกในกรณีเดียวกัน หรือกระทำผิดกติกา กรณีอื่น ๆ ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยที่ถูกตัดคะแนน ถูกปรับให้เป็นฝ่ายแพ้หรือไม่มีการตัดสิน หากเป็นการทำผิดกติกาที่ร้ายแรงผู้ชี้ขาดอาจปรับนักมวยผู้นั้นเป็นฝ่ายแพ้หรือไม่มีการตัดสินโดยไม่เคยถูกตัดคะแนนมาก่อน

๑๐.๒.๑๔ ผู้ชี้ขาดอาจเตือนนักมวย เพื่อให้ระมัดระวัง หรือป้องกันไม่ให้กระทำในสิ่งที่เป็นการทำผิดกติกา

๑๐.๒.๑๕ การนับนักมวยที่ออกนอกสังเวียน

๑๐.๒.๑๕.๑ เมื่อนักมวยถูกคู่แข่งขันกระทำด้วยอาวุธเป็นผลให้ออกนอกสังเวียน ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ พร้อมกับสั่งให้คู่แข่งขันไปอยู่มุมกลางที่ไกลที่สุด

๑๐.๒.๑๕.๒ การนับนักมวยตกเวทีให้ผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบ

๑๐.๒.๑๕.๒.๑ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายตกจากเวทีให้ผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบ ถ้านักมวยกลับเข้ามาภายในสังเวียนด้วยตนเองก่อนการนับถึงยี่สิบให้ทำการแข่งขันต่อไป และไม่เสียคะแนน

๑๐.๒.๑๕.๒.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตกจากเวทีถ้าถูกขัดขวางและหน่วงเหนี่ยวจากบุคคลใด ๆ ไม่ให้ขึ้นเวที ให้ผู้ชี้ขาดหยุดนับ และตักเตือนให้ชัดเจนแล้วจึงนับต่อไป ถ้าผู้ขัดขวางไม่เชื่อฟังให้หยุดการแข่งขันแล้วแจ้งประธานผู้ตัดสิน

๑๐.๒.๑๕.๒.๓ เมื่อนักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ หากนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพยายามหน่วงเหนียวให้หยุดการนับและเตือนให้ชัดเจน แล้วจึงเริ่มนับต่อถ้านักมวยผู้หน่วงเหนี่ยวไม่เชื่อฟังให้ปรับนักมวยผู้นั้นเป็นฝ่ายแพ้ หรือไม่มีการตัดสิน

๑๐.๒.๑๕.๒.๔ ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวทีให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ เมื่อนักมวยฝ่ายใดกลับเข้ามาภายในสังเวียนก่อนการนับถึงยี่สิบสิ้นสุดลง ให้นักมวยฝ่ายนั้นเป็นผู้ชนะ แต่ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายไม่กลับเข้ามาภายในสังเวียนเมื่อการนับถึงยี่สิบสิ้นสุดลงให้ตัดสินเป็นเสมอกัน

๑๐.๒.๑๖ การชกต่ำกว่าเข็มขัด

๑๐.๒.๑๖.๑ ผู้ชี้ขาดออกคำสั่ง “STOP” และสั่งนักมวยทั้งคู่เข้ามุมกลางคนละมุม ผู้ชี้ขาดมีอำนาจให้นักมวยที่ถูกชกได้มีเวลาพักฟื้นไม่เกินห้านาที ในกรณีเช่นนี้ผู้ชี้ขาดต้องแจ้งสัญญาณ “เวลานอก”

๑๐.๒.๑๖.๒ ระหว่างพักฟื้น ผู้ชี้ขาดต้องแจ้งจำนวนคะแนนที่ผู้ทำผิดกติกาต้องถูกตัดคะแนนให้ผู้ให้คะแนนบันทึกไว้

๑๐.๒.๑๖.๓ ถ้านักมวยที่ถูกทำผิดกติกาปฏิเสธที่จะแข่งขันต่อภายหลังสิ้นสุดช่วงเวลา ของการพักฟื้นแล้ว ให้ผู้ชี้ขาดตัดสินเป็นแพ้

๑๐.๒.๑๗ เมื่อมีแผลแตก

๑๐.๒.๑๗.๑ แผลแตกที่เกิดจากหมัดที่ชกตามกติกา หรือถูกหัวชนและแผลนั้นเกิดขึ้นภายในขอบตา หรือเบ้าตา หรือที่เปลือกตา ผู้ชี้ขาดต้องสั่ง “STOP” ทันทีแล้วปรึกษาแพทย์สนาม

๑๐.๒.๑๗.๒ แผลแตกที่เกิดในจุดที่มีอันตรายน้อยกว่า ผู้ชี้ขาดอาจรอให้จบยกและในช่วงพักยก ควรเรียกแพทย์สนามตรวจบาดแผล

๑๐.๒.๑๗.๓ ผู้ชี้ขาดจะยุติการชกเพื่อขอให้แพทย์สนามตรวจสภาพร่างกายของนักมวยว่ามีความพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้หรือไม่ โดยใช้เวลาไม่เกิน ๑ นาทีก็ได้

๑๐.๒.๑๘ การชนด้วยศีรษะโดยเจตนา ถ้ามีบาดแผลเกิดขึ้นและเป็นเหตุให้นักมวยนั้นไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ นักมวยที่ทำผิดจะถูกปรับให้เป็นแพ้ หรือถ้าสามารถแข่งขันต่อไปได้นักมวยที่ทำผิดกติกาจะถูกตัด ๒ คะแนน หากในกรณีนักมวยฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ให้ดำเนินการดังนี้

๑๐.๒.๑๘.๑ ถ้าแข่งขันจำนวน ๔ ยก หรือ ๖ ยก และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นก่อนครบ ๒ ยก ให้ตัดสินเสมอกัน แต่ถ้าเกิดขึ้นภายหลังครบ ๒ ยก ให้ตัดสินโดยคะแนน

๑๐.๒.๑๘.๒ ถ้าแข่งขันจำนวน ๘ ยก และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นก่อนครบ ๓ ยก ให้ตัดสินเสมอกัน แต่ถ้าเกิดขึ้นภายหลังครบ ๓ ยกให้ตัดสินโดยคะแนน

๑๐.๒.๑๘.๓ ถ้าแข่งขันจำนวน ๑๐ ยก หรือ ๑๒ ยก และเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นก่อนครบ ๔ ยก ให้ตัดสินเสมอกัน แต่ถ้าเกิดขึ้นภายหลังครบ ๔ ยกให้ตัดสินโดยคะแนน

๑๐.๒.๑๙ ตีความในกติกาที่ใช้บังคับตามข้อเท็จจริง หรือตัดสิน หรือปฏิบัติในเรื่องที่ไม่มีบัญญัติไว้ในกติกา

ข้อ ๑๑ ผู้ให้คะแนน

ผู้ให้คะแนนต้องแต่งกายเช่นเดียวกับผู้ชี้ขาด อนุญาตให้สวมแว่นสายตาขณะปฏิบัติหน้าที่ให้คะแนน ได้ผู้ให้คะแนนมี ๓ คน แต่ละคนต้องนั่งอยู่คนละด้านของเวทีและมีระยะห่างจากผู้ชมในระหว่างการแข่งขัน ผู้ให้คะแนนต้องไม่พูดกับนักมวยหรือผู้อื่นใด ถ้าจำเป็นให้พูดกับผู้ชี้ขาดได้ในเวลาหยุดพักระหว่างยก เพื่อแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบว่ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น เช่น พี่เลี้ยงปฏิบัติผิดมารยาท เชือกหย่อน เป็นต้น

หน้าที่ผู้ให้คะแนน

๑๑.๑ ผู้ให้คะแนนต้องให้คะแนนโดยอิสระ และเป็นไปตามกติกา บันทึกคะแนนนักมวยทั้งคู่ลงในใบบันทึกคะแนนทันทีที่สิ้นสุดการแข่งขันในแต่ละยก พร้อมลงลายมือชื่อ และส่งใบให้คะแนนกับผู้ชี้ขาด

๑๑.๒ ตัดคะแนนนักมวยได้ เฉพาะกรณีที่ผู้ชี้ขาดให้สัญญาณว่าลงโทษนักมวยคนนั้นเพราะกระทำผิดกติกา

๑๑.๓ ผู้ให้คะแนนต้องไม่ลุกออกจากที่นั่งจนกว่าผู้ชี้ขาดตัดสินผลการแข่งขันแล้ว

๑๑.๔ ผู้ให้คะแนนต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือให้สัมภาษณ์ถึงผลการแข่งที่ยังไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วก็ตาม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากประธานผู้ตัดสิน

ข้อ ๑๒ ประธานผู้ตัดสิน

๑๒.๑ หน้าที่ของประธานผู้ตัดสิน

๑๒.๑.๑ จัดผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน ให้ปฏิบัติหน้าที่ในรายการแข่งขัน

๑๒.๑.๒ ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน ให้เป็นไปตามระเบียบและกติกา

๑๒.๑.๓ พิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด ผู้ให้คะแนน หากผู้ชี้ขาดหรือผู้ให้คะแนนคนใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่มีประสิทธิภาพ ต้องรายงานให้นายสนามมวยทราบ

๑๒.๑.๔ แก้ปัญหาอันเกิดจากการแข่งขัน และรายงานให้นายสนามมวยทราบ

๑๒.๑.๕ ให้คำปรึกษาแก่ผู้ชี้ขาด และผู้ให้คะแนนในเรื่องที่ต้องตัดสินใจ

๑๒.๑.๖ ตรวจสอบใบบันทึกคะแนนทั้งหมด เพื่อดูว่าชื่อนักมวยถูกต้อง การรวมคะแนนถูกต้อง ระบุผลการแข่งขันถูกต้อง ผู้ให้คะแนนได้ลงลายมือชื่อในใบบันทึกคะแนนแล้ว และเมื่อตรวจสอบแล้ว แจ้งผลให้ผู้ประกาศ เพื่อประกาศให้ผู้ชมทราบ

๑๒.๑.๗ แจ้งนายสนามมวยเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการกีฬามวยพิจารณาโทษ กรณีที่นักมวยกระทำความผิดอย่างร้ายแรง ขัดต่อจรรยาบรรณและความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

๑๒.๑.๘ กรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติ จนผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ประธานผู้ตัดสินอาจปฏิบัติการอย่างใดโดยฉับพลัน เพื่อให้การแข่งขันดำเนินต่อไปได้

๑๒.๒ อำนาจประธานผู้ตัดสิน

ประธานผู้ตัดสินอาจใช้อำนาจเหนือผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนน โดยเปลี่ยนแปลงคำตัดสินของผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

๑๒.๒.๑ เมื่อผู้ชี้ขาดปฏิบัติหน้าที่หรือมีคำตัดสินขัดกับกติกา

๑๒.๒.๒ เมื่อผู้ให้คะแนนรวมคะแนนผิด ซึ่งมีผลทำให้คำตัดสินผิดจากข้อเท็จจริง

๑๒.๒.๓ ประธานผู้ตัดสินเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยให้เป็นผู้ควบคุมการแข่งขัน และต้องรายงานสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย หากเกิดปัญหาจากการแข่งขันกีฬามวย

ข้อ ๑๓ ผู้รักษาเวลา และผู้ประกาศ

ผู้รักษาเวลาและผู้ประกาศต้องนั่งอยู่ข้างเวทีตามตำแหน่งที่กำหนดและมีข้อปฏิบัติดังนี้

๑๓.๑ หน้าที่ผู้รักษาเวลา รักษาจำนวนยก และเวลาแข่งขันของแต่ละยก เวลาหยุดพักระหว่างยก และ เวลานอก

๑๓.๑.๑ ให้สัญญาณเริ่มยกและหมดยกด้วยการตีระฆัง

๑๓.๑.๒ ให้สัญญาณ ๕ วินาทีก่อนเริ่มการแข่งขันแต่ละยก เพื่อเตรียมสังเวียนให้ว่าง

๑๓.๑.๓ หักเวลาออกสำหรับการหยุดชั่วคราว หรือเมื่อผู้ชี้ขาดสั่งให้หยุดเวลา

๑๓.๑.๔ รักษาเวลาให้ถูกต้องทุกระยะ ด้วยนาฬิกาพก หรือนาฬิกาตั้งโต๊ะ

๑๓.๑.๕ ไม่ให้สัญญาณระฆัง ในขณะที่ผู้ชี้ขาดกำลังนับ แม้เวลาแข่งขันในยกนั้นได้สิ้นสุดลง ผู้รักษาเวลาจะให้สัญญาณระฆังเมื่อผู้ชี้ขาดสั่ง “BOX”

๑๓.๒ หน้าที่ผู้ประกาศมีข้อปฏิบัติดังนี้

๑๓.๒.๑ ประกาศชื่อ - สังกัด - มุม - น้ำหนัก ของนักมวยทั้งสองฝ่ายให้ผู้ชมทราบเมื่อนักมวยปรากฏตัวบนเวที

๑๓.๒.๒ ประกาศให้พี่เลี้ยงลงจากเวที เมื่อได้ยินสัญญาณเตือนจากผู้รักษาเวลา

๑๓.๒.๓ ประกาศเริ่มและสิ้นสุดการแข่งขันแต่ละยก

๑๓.๒.๔ ประกาศคะแนนของนักมวยทั้งสองฝ่ายและระบุผลการตัดสิน

ข้อ ๑๔ การตัดสิน มีดังนี้

๑๔.๑ ชนะโดยคะแนน

เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน นักมวยที่ได้รับคะแนนโดยเสียงข้างมากของผู้ให้คะแนนเป็นผู้ชนะ

๑๔.๒ ชนะโดยน็อคเอาท์

๑๔.๒.๑ ถ้านักมวย “ล้ม” และไม่สามารถชกต่อไปได้ภายใน ๑๐ วินาที ให้นักมวยฝ่ายตรงข้ามเป็นผู้ชนะโดยน็อคเอาท์

๑๔.๒.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งถูกนับเกิน ๒ ครั้งในยกเดียวกัน หรือเกิน ๔ ครั้ง ตลอดการแข่งขัน

๑๔.๒.๓ เมื่อนักมวยถูกนับ แล้วผู้ชี้ขาดพิจารณาเห็นว่านักมวยอาจเป็นอันตรายจึงยุติการแข่งขัน

๑๔.๓ ชนะโดยเทคนิเกิลน็อคเอาท์

๑๔.๓.๑ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากหรือกระทำอยู่ฝ่ายเดียวจนคู่แข่งขันอาจจะเป็นอันตราย

๑๔.๓.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ทันทีภายหลังที่ได้หยุดพักระหว่างยก

๑๔.๓.๓ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งบาดเจ็บไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้

๑๔.๓.๔ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งตกเวที และผู้ชี้ขาดนับถึงยี่สิบแล้วไม่สามารถกลับเข้ามาในสังเวียนได้

๑๔.๓.๕ เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งถอนตัวออกจากการแข่งขันด้วยความสมัครใจเนื่องจากการบาดเจ็บหรือเหตุอื่น

๑๔.๔ ชนะโดยคู่แข่งขันถูกปรับให้แพ้

เมื่อนักมวยฝ่ายหนึ่งกระทำผิดกติกาอย่างร้ายแรง ซึ่งผู้ชี้ขาดปรับให้นักมวยฝ่ายนั้นเป็นฝ่ายแพ้โดยมีการเตือน หรือไม่มีการเตือน หรือไม่มีการตัดคะแนนมาก่อน

๑๔.๕ การตัดสินเสมอ

๑๔.๕.๑ เมื่อผลการให้คะแนนของผู้ให้คะแนนส่วนใหญ่เสมอกัน หรือไม่มีคะแนนผู้ชนะข้างมาก

๑๔.๕.๒ เมื่อนักมวยทั้งคู่ “ล้ม”และถูกนับถึง “สิบ”

๑๔.๕.๓ เมื่อนักมวยทั้งคู่ตกจากเวทีและถูกนับถึง “ยี่สิบ”

๑๔.๕.๔ เมื่อนักมวยทั้งคู่ได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ตามข้อ ๑๐.๒.๑๘

๑๔.๖ ไม่มีการตัดสิน

เมื่อผู้ชี้ขาดเห็นว่านักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่าย “ชกไม่สมศักดิ์ศรี” ให้ออกจากการแข่งขัน โดยประกาศว่า “มวยคู่นี้ไม่มีการตัดสิน เนื่องจาก (ฝ่ายแดง ฝ่ายน้ำเงินหรือทั้งสองฝ่าย) ชกไม่สมศักดิ์ศรี”

๑๔.๗ ไม่มีการแข่งขัน

ในกรณีที่นักมวยไม่ยอมชกกัน ผู้ชี้ขาดได้เตือนและตัดคะแนนแล้ว ยังไม่ยอมชกกันอีก ให้ยุติการแข่งขันและให้ประกาศว่า “มวยคู่นี้ไม่มีการแข่งขัน เนื่องจากนักมวยทั้งสองฝ่ายไม่ชกกัน”

๑๔.๘ ยกเลิกการแข่งขัน

ในกรณีที่เวทีเกิดความเสียหาย ผู้ชมไม่อยู่ในความสงบหรือเกิดเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงจนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้ ให้ยกเลิกการแข่งขันและให้ประกาศว่า “ยกเลิกการแข่งขัน”

ข้อ ๑๕ การให้คะแนนต้องให้ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๕.๑ การชกที่ได้คะแนน

๑๕.๑.๑ ชกด้วยสันหมัด

๑๕.๑.๒ ชกถูกเป้าหมาย คือตั้งแต่บริเวณแนวเข็มขัดขึ้นไปจนถึงศีรษะในส่วนหน้ารวมถึงด้านข้างด้วย

๑๕.๑.๓ ชกโดยมีน้ำหนักหมัดที่ส่งจากร่างกาย หรือหัวไหล่

๑๕.๒.๔ ชกไม่ผิดกติกา

๑๕.๒ ในกรณีที่คะแนนเท่ากัน

ต้องระบุตัวผู้ชนะโดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังนี้

๑๕.๒.๑ นักมวยฝ่ายใดเข้ากระทำมากกว่า

๑๕.๒.๒ นักมวยฝ่ายใดป้องกัน หลบหลีก และโต้ตอบได้ดีกว่า

๑๕.๒.๓ นักมวยฝ่ายใดมีฝีมือ ชั้นเชิงในการชก และควบคุมสถานการณ์ได้ดีกว่า

๑๕.๓ การให้คะแนนในการแข่งขัน

๑๕.๓.๑ เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันไม่ว่าการแข่งขันในยกนั้น จะครบเวลา ๓ นาที หรือไม่ จะต้องให้คะแนนแก่นักมวยที่ชกได้ดีกว่า ๑๐ คะแนน ส่วนผู้แพ้ให้ลดลงตามส่วน คือ ๙ - ๘ - ๗ และ ๖ โดยไม่มีการให้คะแนนเป็นเศษส่วน

๑๕.๓.๒ ถ้าชกดีเท่ากันให้คนละ ๑๐ คะแนน (๑๐ : ๑๐)

๑๕.๓.๓ ผู้ชนะในยกได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๓.๔ ผู้ชกชนะอย่างมาก หรือชกคู่แข่งขันนับหนึ่งครั้งได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๘ คะแนน (๑๐:๘)

๑๕.๓.๕ ผู้ชกชนะอย่างมาก และชกคู่แข่งขันถึงนับหนึ่งครั้งได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐:๗)

๑๕.๓.๖ ผู้ชนะที่ชกคู่แข่งขันนับสองครั้งในยกเดียวกันได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐:๗)

๑๕.๓.๗ ผู้ชนะอย่างมาก และชกคู่แข่งขันนับสองครั้งในยกเดียวกันได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๖ คะแนน (๑๐:๖)

๑๕.๓.๘ ผู้ชนะในยก ได้นับ ๒ ครั้ง ได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้นับ ๑ ครั้ง ในยกเดียวกันได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๓.๙ ผู้ชนะในยก แต่ถูกนับ ๑ ครั้ง ได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๙ คะแนน (๑๐:๙)

๑๕.๓.๑๐ ผู้ชนะอย่างมากในยก แต่ถูกนับ ๑ ครั้ง ได้ ๑๐ ต่อ ๑๐ คะแนน (๑๐:๑๐)

๑๕.๓.๑๑ นักมวยที่ถูกตัดคะแนน ต้องไม่ได้คะแนนเต็มในยกนั้น ให้ผู้ชี้ขาดตัดคะแนนได้ครั้งละ ๑ คะแนน

๑๕.๓.๑๒ ให้ตัดคะแนนได้ตามคำแนะนำของผู้ชี้ขาด

ข้อ ๑๖ การกระทำที่ผิดกติกา นักมวยที่กระทำการต่อไปนี้ถือว่าผิดกติกา

๑๖.๑ ชกต่ำกว่าแนวเข็มขัด (เส้นแนวที่ลากจากหัวสะโพกข้างหนึ่งผ่านสะดือไปยังหัวสะโพกอีกข้างหนึ่ง)

๑๖.๒ ใช้ศอกตี กระแทกด้วยไหล่ หรือฟาดด้วยท่อนแขน

๑๖.๓ ชน หรือกระแทกด้วยศีรษะ

๑๖.๔ ชกบริเวณท้ายทอย

๑๖.๕ ชกบริเวณด้านหลัง หรือบริเวณไต

๑๖.๖ ชกด้วยด้านในของนวม

๑๖.๗ เหวี่ยงด้วยหลังมือ

๑๖.๘ ชน หรือกระแทกด้วยเข่า

๑๖.๙ จับเชือกแล้วชก

๑๖.๑๐ ชกขณะที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของคู่แข่งขันออกไปนอกเชือก

๑๖.๑๑ ชกคู่แข่งขันขณะที่ล้มอยู่บนผืนผ้าใบ

๑๖.๑๒ ออกมาจากมุมกลาง และชกคู่แข่งขันก่อนผู้ชี้ขาดมีคำสั่งให้ชก

๑๖.๑๓ กอดรัด หรือโหนคู่แข่งขัน

๑๖.๑๔ ชกเมื่อผู้ชี้ขาดสั่ง “BREAK” หรือ “STOP” โดยไม่ก้าวถอยหลังไปอย่างน้อย ๑ ก้าว

๑๖.๑๕ เหยียบเท้าคู่แข่งขัน

๑๖.๑๖ ดึงคอหรือลำตัวคู่แข่งขันแล้วชก

๑๖.๑๗ แบนวมชกหรือใช้นวมขยี้บริเวณใบหน้าคู่แข่งขัน

๑๖.๑๘ ใช้นิ้วหัวแม่มือทิ่มนัยน์ตาคู่แข่งขัน

๑๖.๑๙ ชกคู่แข่งขันหลักจากมีสัญญาณระฆังหมดยก

๑๖.๒๐ ก้มตัวต่ำกว่าแนวเข็มขัดของคู่แข่งขัน

๑๖.๒๑ กัดหรือถ่มน้ำลายรดคู่แข่งขัน

๑๖.๒๒ ใช้วาจาหยาบคาย หรือท่าทางที่ไม่สุภาพต่อคู่แข่งขัน หรือผู้ตัดสิน

๑๖.๒๓ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ชี้ขาด

๑๖.๒๔ หันหลังให้หรือหนีเพื่อหลบหลีกการชกของคู่แข่งขัน

๑๖.๒๕ นักมวยเจตนาคายฟันยาง

๑๖.๒๖ ใช้วิธีการ หรือมีพฤติกรรมที่ขาดน้ำใจนักกีฬา

๑๖.๒๗ ใช้สารต้องห้ามที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวยกำหนดไว้

๑๖.๒๘ การละเมิดกติกาข้อใดข้อหนึ่ง

ข้อ ๑๗ การ ล้ม

๑๗.๑ การ “ล้ม” หมายถึง การถูกชกด้วยหมัดของคู่แข่งขันทำให้

๑๗.๑.๑ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายนอกจากเท้าถูกพื้นเวที

๑๗.๑.๒ ยืน พับ พิง หรือนั่งอยู่บนเชือก

๑๗.๑.๓ ส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย หรือทั้งตัวออกไปนอกสังเวียน

๑๗.๑.๔ ถ้าถูกกระทำอย่างหนักแล้วยังไม่ล้มลงแต่อยู่ในสภาพที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้

๑๗.๒ ข้อปฏิบัติเมื่อมีการ “ล้ม”

๑๗.๒.๑ กรณีที่นักมวยถูกอาวุธคู่แข่งแล้วล้มผู้ชี้ขาดจะต้องเริ่มนับทันทีโดยต้องนับดัง ๆ จาก ๑ - ๑๐ เว้นระยะ ๑ วินาที และต้องแสดงสัญญาณมือแต่ละวินาที เพื่อให้นักมวยที่ล้มทราบการนับ พร้อมกับสั่งให้คู่แข่งขันเข้าไปอยู่ที่มุมกลางที่ไกลที่สุดทันที ถ้าคู่แข่งขันไม่ยอมทำตามคำสั่งผู้ชี้ขาดต้องหยุดนับจนกว่า ผู้นั้นจะปฏิบัติตามแล้วจึงนับต่อไปจากที่ได้นับแล้ว เมื่อผู้ล้มลุกขึ้นมา และพร้อมจะแข่งขันผู้ชี้ขาดจึงสั่งให้ “BOX”ต่อไปได้

๑๗.๒.๒ กรณีที่นักมวยผู้ล้มลุกขึ้นได้ก่อนผู้ชี้ขาดนับถึง “สิบ” และพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้ แต่ถ้ายังนับไม่ถึง “แปด” ผู้ชี้ขาดจะต้องนับต่อไปจนถึง “แปด” เสียก่อนจึงให้ทำการแข่งขันกันต่อไปได้

๑๗.๒.๓ ถ้านักมวยผู้ล้มลงพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้ก่อนนับถึงสิบ แต่กลับล้มลงไปโดยมิได้ถูกกระทำอีก ให้ผู้ชี้ขาดนับต่อไปจากที่นับมาแล้ว

๑๗.๒.๔ กรณีผู้ชี้ขาดได้นับถึง “สิบ” แล้ว ให้ถือว่าการแข่งขันได้สิ้นสุดลง และตัดสินให้ผู้ที่ล้มนั้นแพ้ “น็อคเอาท์”

๑๗.๒.๕ กรณีที่นักมวยล้มลงพร้อมกันทั้งสองคน ให้ผู้ชี้ขาดนับต่อไปตลอดเวลาที่มีนักมวยฝ่ายหนึ่งล้มอยู่ ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายยังล้มอยู่จนกระทั่งนับถึงสิบ ให้ตัดสิน “เสมอกัน” กรณีที่นักมวยล้มลงทั้งคู่และแขนหรือขาทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกัน หรือทับกัน โดยที่นักมวยทั้งคู่พยายามลุกขึ้น ผู้ชี้ขาดต้องหยุดนับ แล้วแยกนักมวยทั้งสองออกจากกัน แล้วจึงนับต่อไปหากยังมีผู้ล้มอยู่

๑๗.๒.๖ กรณีที่นักมวยผู้ใดไม่พร้อมแข่งขันต่อไปได้ทันที ภายหลังที่เวลาหยุดพักระหว่างยกหมดไปแล้ว ผู้ชี้ขาดต้องนับ เว้นแต่เครื่องแต่งกายไม่เรียบร้อย หรือพื้นเวที สังเวียนไม่พร้อมสำหรับการแข่งขัน เป็นต้น

ข้อ ๑๘ การจับมือ

ให้นักมวยจับมือกันก่อนเริ่มการแข่งขันในยกที่ ๑ และก่อนเริ่มการแข่งขันยกสุดท้าย เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่า จะแข่งขันกันอย่างนักกีฬาตามกติกาการแข่งขัน

ข้อ ๑๙ แพทย์สนาม

หน้าที่แพทย์สนาม ต้องอยู่ประจำตลอดการแข่งขัน ณ ที่ ที่จัดไว้จนกว่าการแข่งขันคู่สุดท้ายสิ้นสุดลง และมีหน้าที่ดังนี้

๑๙.๑ ตรวจร่างกายนักมวยก่อนการชั่งน้ำหนัก เพื่อพิสูจน์ว่านักมวยมีความแข็งแรงสมบูรณ์ ไม่มีโรคหรือการเจ็บป่วยที่เป็นข้อห้ามตามที่ระบุในประกาศคู่มือแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวย

๑๙.๒ ให้คำแนะนำแก่ผู้ชี้ขาด เมื่อได้รับการร้องขอ

๑๙.๓ ให้การช่วยเหลือนักมวยที่หมดสติจากการแข่งขัน ให้แพทย์เท่านั้นเข้าไปในสังเวียน ผู้อื่นอาจเข้าไปในสังเวียนได้ ถ้าแพทย์ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

๑๙.๔ ให้การช่วยเหลือทางการแพทย์แก่นักมวยที่ถูก น็อคเอาท์ หรือ เทคนิเกิลน็อคเอาท์ โดยการตรวจร่างกายอย่างละเอียด และให้การรักษาพยาบาลทันที

ข้อ ๒๐ ยาหรือสารต้องห้าม

๒๐.๑ การจัดให้นักมวยใช้ยา หรือสารเคมีใดๆ ที่ไม่ใช่ส่วนที่เป็นอาหารที่รับประทานตามปกติของนักมวยถือเป็นการกระทำที่ต้องห้าม

๒๐.๒ สารต้องห้ามต่างๆ ในนักมวยให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์ของคณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

๒๐.๓ นักมวยที่ใช้สารต้องห้าม หรือผู้ที่นำสารต้องห้ามให้นักมวยเสพหรือใช้ ต้องถูกพิจารณาโทษตามกฎหมาย

๒๐.๔ นักมวยหรือเจ้าหน้าที่คนใดที่ฝ่าฝืนข้อห้ามการใช้สารต้องห้าม ต้องถูกลงโทษไม่ให้แข่งขันหรือห้ามเข้าร่วมการแข่งขัน

๒๐.๕ นักมวยคนใดไม่ยอมเข้ารับการตรวจทางการแพทย์ ภายหลังการแข่งขันสิ้นสุดลงซึ่งเป็นการกระทำผิดกติกานี้ นักมวยผู้นั้นจะถูกห้ามแข่งขันต่อไป ส่วนเจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนให้นักมวยกระทำผิดดังกล่าวนั้น ก็จะถูกลงโทษห้ามเข้าร่วมการแข่งขันเช่นเดียวกัน

ข้อ ๒๑ การตีความ

ในกรณีที่มีปัญหาใดๆ เกิดขึ้นในการแข่งขันหรืออันเนื่องมาจากการแข่งขัน ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ในกติกานี้ ให้ผู้ชี้ขาด หรือประธานผู้ตัดสินเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๒ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยหญิง

ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยหญิง ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันมวยสากลโดยอนุโลม โดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ อุปกรณ์เวทีที่ใช้สำหรับการจัดการแข่งขัน

๑.๑ เครื่องป้องกันหน้าอก

๑.๒ เครื่องป้องกันท้องน้อย และอวัยวะเพศ

ข้อ ๒ เครื่องแต่งกาย

๒.๑ สวมกางเกงขาสั้นเพียงครึ่งโคนเข่าให้เรียบร้อยและสวมเสื้อไม่มีแขนหรือเสื้อแขนสั้น สวมรองเท้า นักมวยมุมแดงใส่กางเกงหรือเสื้อสีแดง สีชมพู สีเลือดหมู นักมวยมุมน้ำเงิน ใส่กางเกงหรือเสื้อสีน้ำเงิน สีกรมท่า โดยมีโทนสีตามมุมที่กำหนดไม่น้อยกว่าห้าสิบเปอร์เซ็นต์

๒.๒ ต้องผูกหรือมัดผมให้เรียบร้อยไม่ยาวรุงรัง เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขัน โดยเครื่องผูกมัด อนุญาตให้ใช้ยางหรือผ้ายืดที่ขนาดเหมาะสม ไม่มีส่วนของโลหะ หรือพลาสติกแข็ง

๒.๓ ต้องสวมเครื่องป้องกันหน้าอก ท้องน้อย และอวัยวะเพศ นักมวยสามารถใช้เครื่องป้องกันส่วนตัวหรือเครื่องป้องกันที่นายสนามมวย ผู้จัดรายการแข่งขันจัดไว้ โดยอุปกรณ์เครื่องป้องกันดังกล่าว ต้องผ่านการรับรองจากคณะกรรมการกีฬามวย

ข้อ ๓ การชั่งน้ำหนักตัว

๓.๑ นักมวยต้องชั่งน้ำหนักตัวโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของน้ำหนัก

๓.๒ เจ้าหน้าที่ชั่งน้ำหนักตัวต้องเป็นเพศหญิง และให้สนามที่จัดการแข่งขันจัดให้มีห้องสำหรับชั่งน้ำหนักตัวหรือจัดให้มีฉากกั้นอย่างมิดชิด

ข้อ ๔ จำนวนยก

ให้แข่งขัน ๔ ยก ๖ ยก ๘ ยก หรือ ๑๐ ยกแล้วแต่ความเหมาะสมโดยแข่งขันยกละ ๒ นาทีหยุดพักระหว่างยก ๑ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือน ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวย ให้เรียบร้อยหรือด้วยเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาแข่งขัน ๒ นาที

ข้อ ๕ นักมวยต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

นักมวยหญิง ต้องเป็นเพศหญิงโดยกำเนิดเท่านั้น ไม่อยู่ในระหว่างการตั้งครรภ์ และต้องแข่งขันกับนักมวยเพศเดียวกันเท่านั้น

ข้อ ๖ ผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนน

การแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยหญิง ผู้ชี้ขาดและผู้ให้คะแนนต้องเป็นเพศหญิง เว้นแต่บางกรณีมีความจำเป็นอาจเป็นเพศชายก็ได้

หมวด ๓ ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

ระเบียบและกติกาการแข่งขันกีฬามวยสากลสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ ให้ใช้ตามระเบียบและกติกาการแข่งขันมวยสากลโดยอนุโลมโดยมีข้อกำหนดเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ นวม

๑.๑ นักมวยตั้งแต่รุ่นเปเปอร์เวทถึงรุ่นพินเวท ให้ใช้นวมขนาด ๖ ออนซ์ (๑๓๒ กรัม)

๑.๒ นักมวยตั้งแต่รุ่นมินิมั่มเวทถึงรุ่นเฟเธอร์เวท ให้ใช้นวมขนาด ๘ ออนซ์ (๒๒๗ กรัม)

๑.๓ นักมวยตั้งแต่รุ่นซุปเปอร์เฟเธอร์เวทขึ้นไป ให้ใช้นวมขนาด ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม)

๑.๔ นักมวยรุ่นมิดเดิลเวทขึ้นไป ใช้นวมขนาด ๑๒ ออนซ์

ข้อ ๒ การจำแนกรุ่น และการชั่งน้ำหนักตัว

ในการจำแนกรุ่นของนักมวยสากล สำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ให้เพิ่มรุ่นในการแข่งขันจากเดิม ๓ รุ่น คือ

๒.๑ รุ่นเปเปอร์เวท น้ำหนักตัวตั้งแต่ ๘๕ ปอนด์ ไม่เกิน ๙๐ ปอนด์

๒.๒ รุ่นค๊อกเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๙๐ ปอนด์ (๔๐.๙๐๙กก.) และไม่เกิน ๙๕ ปอนด์ (๔๓.๑๘๑ กก.)

๒.๓ รุ่นพินเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๙๕ ปอนด์ (๔๓.๑๘๑ กก.) และไม่เกิน ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๔๕๔ กก.)

ข้อ ๓ จำนวนยก

๓.๑ ให้แข่งขันกัน ๔ หรือ ๖ ยก ยกละ ๒ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือนตัดคะแนนจัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อยหรือด้วยสาเหตุอื่นๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาการแข่งขัน ๒ นาที

๓.๒ ในการแข่งขันเพื่อชิงแชมป์เปี้ยนของนักมวยแต่ละรุ่นต้องไม่เกิน ๘ ยก

๓.๓ นักมวยน้ำหนักตัวน้อยกว่า ๘๕ ปอนด์ ให้แข่งขันกัน ๔ ยก ยกละ ๑.๓๐ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที นักมวยน้ำหนักตัวตั้งแต่รุ่นเปเปอร์เวท ให้แข่งขัน ๖ ยก ยกละ ๒ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อเตือน ตัดคะแนน จัดเครื่องแต่งกายของนักมวยให้เรียบร้อยหรือด้วยสาเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ในเวลาการแข่งขัน ๒ นาที

๓.๔ นักมวยอายุตั้งแต่ ๗ - ๑๐ ปีบริบูรณ์ ใช้เวลาในการแข่งขันยกละ ๑.๓๐ นาที พักระหว่างยก ๒ นาที นักมวยจะต้องมีอายุต่างกันไม่เกิน ๑ ปี

ข้อ ๔ เครื่องแต่งกาย

นักมวยจะต้องสวมเครื่องป้องกันศีรษะ

ข้อ ๕ กรณีอื่น ๆ

๕.๑ นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์ เข้าร่วมการแข่งขันกับนักมวยที่มีอายุเกิน ๑๕ ปีบริบูรณ์แล้วนั้น ต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยตามระเบียบและกติกาการแข่งขันมวยสากลสำหรับนักมวยที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

๕.๒ นักมวยที่จะเข้าทำการแข่งขันกีฬามวยไทยได้ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๗ ปีบริบูรณ์

๕.๓ กำหนดอายุนักมวยของคู่แข่งขันให้มีอายุแตกต่างกันไม่เกิน ๑ ปี

ภาค ๓ กีฬามวยที่รับรองโดยองค์กรกีฬามวย

หมวด ๑ การแข่งขันกีฬามวยสมัครเล่น

ข้อ ๑ การแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่น

๑.๑ การแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่นที่จัดแข่งขันภายในประเทศให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

๑.๒ การแข่งขันกีฬามวยไทยสมัครเล่นระหว่างประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันขององค์กรมวยไทยสมัครเล่นระหว่างประเทศที่คณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

ข้อ ๒ การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่น

๒.๑ การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่จัดแข่งขันภายในประเทศให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันของสมาคมมวยสากลแห่งประเทศไทย

๒.๒ การแข่งขันกีฬามวยสากลสมัครเล่นระหว่างประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันขององค์กรมวยสากลสมัครเล่นระหว่างประเทศที่คณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

หมวด ๒ การแข่งขันกีฬามวยอาชีพ

ข้อ ๑ การแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพ

๑.๑ การแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพที่จัดการแข่งขันภายในประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันตามระเบียบนี้

๑.๒ การแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพระหว่างประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งาขันขององค์กรมวยไทยอาชีพระหว่างประเทศที่คณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

ข้อ ๒ การแข่งขันกีฬามวยสากลอาชีพ

๒.๑ การแข่งขันกีฬามวยสากลอาชีพที่จัดการแข่งขันภายในประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันตามระเบียบนี้

๒.๒ การแข่งขันกีฬามวยสากลอาชีพระหว่างประเทศ ให้ใช้ระเบียบและกติกาการแข่งขันขององค์กรมวยสากลอาชีพระหว่างประเทศที่คณะกรรมการกีฬามวยประกาศกำหนด

ภาค ๔

กีฬามวยอื่น ๆ

การแข่งขันกีฬามวยประเภทอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ใน ภาค ๑ ภาค ๒ และภาค ๓ หรือการแข่งขันกีฬามวยอื่นที่มีลักษณะของการแข่งขันโดยนำศิลปะมวยไทยมาใช้ในการแข่งขันกีฬามวย หรือใช้ชื่อในการแข่งขันว่าเป็นการแข่งขันมวยไทย หรือใช้ชื่อในการแข่งขันมวยไทยร่วมกับมวยอื่น โดยต้องมีลักษณะการแข่งขันในรูปแบบท่ายืนแข่งขัน ให้ใช้ระเบียบและกติกานี้โดยอนุโลม ทั้งนี้ ผู้จัดรายการแข่งขันดังกล่าวอาจกำหนดระเบียบและกติกาการแข่งขันเฉพาะคราวเสนอต่อคณะกรรมการกีฬามวยให้ความเห็นชอบก่อนการแข่งขันอย่างน้อย ๓๐ วัน เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกีฬามวยแล้ว จึงจะดำเนินการจัดการแข่งขันตามระเบียบและกติกาการแข่งขันนั้นต่อไปได้ ประกอบด้วย

ข้อ ๑ มวยไทยเชิงอนุรักษ์ อาทิ

๑.๑ มวยไทยคาดเชือก

๑.๒ มวยไทยท้องถิ่น

๑.๓ มวยไทยอื่นๆ ที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬามวย

ข้อ ๒ มวยไทยเชิงประยุกต์ คือ การแข่งขันมวยไทยเชิงประยุกต์อื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬามวย

ข้อ ๓ มวยเชิงธุรกิจ คือ การแข่งขันมวยเชิงธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการกีฬามวย